MELFIOR RA

Călătorii pe Vamfim

COLECȚIA ÎNTÂLNIRI ÎN ALTE DIMENSIUNI

EDITURA SOLTERIS

CĂLĂTORII PE VAMFIM

Melfior Ra

Capitolul I
PROGRAMAREA

Am făcut multe călătorii în Astral, în diferitele dimensiuni aşa-zise de spaţiu şi timp, precum şi în prezent, trecut şi chiar viitor. Mai recent am fost tentata, determinată sau poate mi s-a sugerat să vizitez o altă planetă, căreia noi pământenii îi spunem Marte, iar cei de acolo o numesc VAMFIM.

Deci, iată-mă pe Vamfim, unde am fost condusă de ghidul meu spiritual Zen, ghidul cel superior. Acel spaţiu şi timp este populat de nişte fiinţe mult superioare nouă, pământenilor, din punct de vedere intelectual – spiritual, dar oarecum inferioare în ceea ce priveşte aspectul, armonia corpului material, fizic. Alminteri, sunt prietenoase, dornice de a comunica cu pământenii şi nu numai cu ei. În acest scop, ei, vamfiemii, fac câte ceva pentru a contacta pe cei cu care vor să comunice... De ce?...

Ei vor să ajute oamenii să iasă din blocajul mental, să poată comunica cu vamfienii, fiindcă e foarte greu de conceput că, la sfârşitul acestui mileniu, oamenii după Geea să nu realizeze comunicarea cu entităţi oarecum asemănătoare lor în Univers. În acest scop, ei au realizat deschiderea Ajnei, al celui de al treilea ochi pentru clarviziune.

Da, mai pe înţelesul tuturor, au făcut un fel de intervenţii pentru deblocarea mentalului pe corpurile astrale ale câtorva zeci de pământeni; până în prezent...

Aceste intervenţii pe corp astral se fac de către entităţi specializate în astfel de lucrări. Subiectul pe care se lucrează este contactat atunci când se află în meditaţie. Ei, vamfienii, îi creează o stare de hipnoză sau ceva foarte asemănător hipnozei. Spun aceasta deoarece el, subiectul, ştie, simte, vede; da, vede că se lucrează asupra lui, deşi nu curge sânge, nu rămân semne

vizibile pe corpullui fizic.În schimb, mari prefaceri se produc în el, în mentalul şi spiritul lui, schimbări care se transmit ulterior şi corpului fizic. Spre exemplu: parcă nu-şi mai aparţine, parcă i s-a inoculat o altă voinţa, nu mai doreşte ceea ce dorea până atunci, se miră de ceea ce face şi îşi dă seama că, nu cu mult timp în urmă, altfel ar fi procedat. Cu toate că este conştient când se lucrează pe el, nu poate face nimic, deşi nu este legat nici de mâini, nici de picioare, dar în acele momente nici nu este stăpân pe voinţa lui. Este ca un robot care execută ceea ce ordonă sau ceea ce i s-a programat să facă. Pentru moment, propria lui voinţă este anihilată. De fapt nici nu mai are altă voinţă decât cea care atunci i se... programează. Şi totuşi, în acel timp, să-i zicem timp oprit pentru el, o parte din conştientul, sau subconştientul lui este în stare să se răzvrătească, să nu fie de acord cu ceea ce se lucrează asupra lui, cu acea intervenţie. Îşi dă seama că, prin acea intervenţie, el nu îşi va mai aparţine niciodată în totalitate, şi în acel timp are o nelinişte, o frică generată de ideea că nu se va mai regăsi niciodată aşa cum era el, neatins de... cei cărora nu li se poate sustrage şi nici împotrivi acum. Dar acea... umbră de răzvrătire rămâne întotdeauna ca un vis, ca ceva care din start nu are şanse de supravieţuire, de materializare. Astfel, face tot ceea ce i se cere, deşi vede, aude, simte, totuşi ştie că nu-şi mai aparţine în întregime. Apoi, când totul s-a terminat, când intervenţia este gata, dacă nu ar simţi acea presiune, acea apăsare în creştet, ar fi tentat să creadă că totul nu a fost decât o închipuire, un vis, deşi a fost tot timpul în stare de veghe, că, de fapt, nu s-a întâmplat nimic.

Şi dacă se complace în această dulce amăgire, iată că vine vremea celei de a doua intervenţii pe corpul său astral, când nu se mai poate preface că nu ştie, deoarece atunci i se spune clar ca urmează intervenţia numărul doi, întrucât au trecut cele şase luni de timp terestru şi trebuie totul concentrat şi amplificat, pentru a da randamentul dorit pentru cel care execută lucrarea. Abia atunci îţi confirmi că nu a fost o halucinaţie, o întâmplare la care fără să vrei te gândeai din când în când, şi că de altfel nu eşti altceva decât un instrument în mâinile...

Ale cui? Curios, cum vedem noi pământenii ceea ce ni se întâmplă. În loc să cuantificăm prin consecinţe, noi disecăm, favorizăm, lansăm forme-mentale catastrofice. Aşadar, în cazul de faţă, confirmarea te exasperează, te bucură şi te îngrijorează totodată. Bucuria constă în purificare şi în schimbarea ta în bine, în iubire faţă de aproapele tău, în ceea ce ai descoperit benefic în tine în acel interval scurs între cele două intervenţii, iar îngrijorarea, poate chiar mai mult, ţi se trezeşte la gândul că ai putea fi... programat, teleghidat să faci şi ceea ce nu ţi-ar sta în caracter, ceea ce nu ai vrea să faci, adică vreun rău cuiva. Dar, întrucât în acea perioadă de timp ai

fost schimbat spre bine, îți vine să crezi că binele şi armonia, atât spirituală cât şi cea materială, reprezintă scopul intervențiilor lor şi nu altceva. Începi cu timpul să nu mai exasperezi şi să mulțumeşti Divinității pentru ajutorul acordat.

Aşadar, simți cu toată ființa ta că schimbarea este în bine şi nu altfel...

5 septembrie 1994, h 11.00

Capitolul II
ENERGIZAREA

Iată-mă pe Vamfim. Când am ajuns acolo, primul popas a trebuit să-l fac (căci nu poate fi acolo altfel, decât să te supui, dar oare numai acolo?) la Casa Energizărilor. Probabil ei, vamfienii, au constat că trebuiesc energizată. Şi astfel am fost condusă în acea casă, pentru a fi... supusă energizării.

Casa Energizărilor are forma unei piramide, este construită dintr-un material dur, dens dar trensparent, posibil a fi cristal. În Casa Energizărilor fiecare entitate ocupă dimensiunea la al cărui nivel vibrațional spiritual se găseşte. Eu am fost condusă şi am intrat la 2/3 din înălțimea casei – piramidă. Acolo în interior era un culoar. În acel culoar – tunel din interiorul casei – piramidă au intrat atâtea entități până s-a format un cerc. Entitățile se țineau de mâini. Deşi în mijlocul cercului spațiul era plin, dens, entitățile care formau acel cerc se vedeau prin acel materil (de construcție) transparent.

Ținându-ne de mâini am simțit cum prin palma stângă mă pătrundea ceva ca un fluid, ceva ca o umbră vibratoare şi acea umbră îmi străbătea tot corpul astral (şi senzația era transmisă până în corpul fizic), apoi trecea prin palma mâinii drepte şi trecea prin următoarea entitate, şi astfel circula prin toate entitățile care formau cercul. După un timp (ce relativ sună acest cuvânt timp aici, şi ce impropriu), un timp ce nu se poate compara cu aşa-zisul nostru timp terestru, cercul s-a întrerupt exact în locul intrării a ceea ce nu se poate numi uşă, ci pur şi simplu intrare – ieşire. Entitățile care se aflau acolo, care formaseră cercul, au ieşit afară în spațiul aerian, începând cu prima care se afla în acel loc intrare- ieşire. Şi după ea, următoarele, până au ieşit toate din acel culoar circularde la acel nivel al casei piramidă.

În acel spațiu şi timp totul este argintiu. Acolo, când doreşti ceva nici nu apuci bine să-ți exprimi gândul în întregime că ți se dă şi răsounsul prin îndeplinirea / realizarea dorinței. Astfel că am început să gândesc că aş vrea

să ştiu cum sunt de fapt trupurile lor, ce îi deosebeşte atât de mult de noi pământenii şi imediat am primit răspunsurile. Pe lângă comunicarea telepatică a înțelesului prin cuvânt, totodată aveam şi posibilitatea să şi văd ca într-un film ceea ce trebuie înțeles, pentru a nu exista dubii, confuzii sau suspiciuni. Astfel, am văzut că ei, vamfienii, nu au mai mult de un metru în înălțime. Au capul în formă de prismă dreaptă, doi ochi foarte mari ocupă toată lățimea suprafeței laterale, nasul insesizabil, iar organul lor auditiv se găseşte pe creştet, sub forma unui triunghi mic. Ei au posibilitatea să îşi regleze acest organ pentru ca pătrunderea sunetelor să nu fie de o intensitate mai mare decât cea dorită, cea plăcută lor. Gura nu-i prea mare, cu buze foarte, foarte subțiri. Nu au păr. Între degete au o membrană subțire, deasemenea au membrane şi între corp şi mâini şi între cele două picioare, de-a lungul acestora. Aceste membrane au o culoare gălbuie, iar trupurile au o culoare închisă, mai precis un cafeniu închis. Le place să îmbrace pantaloni de culoare galbenă. Când îmbracă haine, acele membrane fiind elastice, îmbrăcămintea se mulează pe picioare, mâini sau degete.

Aceste ființe se deplasează într-un fel de zbor – plutire, ceva ce nu este nici zbor nici plutire, ci din ambele câte ceva. Entitățile de gen feminin au trei perechi de mamele. Organele lor procreative se află în partea de jos a ceea ce noi numim abdomen. Am asistat chiar la o... naştere. O entitate a dat naştere la... opt copii, dacă pot fi numiți astfel. Aceştia erau pur şi simplu expulzați prin nişte contracții. Se țineau lanț într-o membrană. La fiecare contracție era expulzat câte un făt. Erau foarte ciudați, arătau ca nişte peşti. Apoi, o altă entitate i-a scos din acel înveliş şi nou – născuții pluteau, apoi i-a dat mamei la sân. Deci mama îi alăpta. Dar ceea ce m-a uimit era faptul că imediat ce au fost scoşi din acea placentă, ei se puteaau... deplasa!

Apoi am dorit să văd cum arată casele lor. Imediat mă şi aflam într-o casă, dacă se poate numi astfel. Sinceră să fiu nu prea mi-au plăcut locuințele lor, care arată astfel:

Imaginați-vă un deal. Da, un deal sub formă cilindrică, ceva asemănător cu un bloc turn, dar nu ceva construit de... cineva, ci ceva natural, dar de acea formă. Sunt de dimensiuni foarte mari în lățime, iar de jur împrejur, pe mai multe nivele, au un fel de coloane ovale în partea de sus, fiecare interior al unei coloane reprezentând locuința unei familii... Mai bine zis, coloana reprezintă intrarea în locuință pe care o delimitează. Interioarele sunt mult mai înalte cacele ale apartamentelor noastre, aş zice chiar mult, mult mai înalte. În interiorul locuinței nu există nimic din ceea ce ar putea aminti de ceva mobilier. Nu există împărțiri ca sufragerie, dormitor, etc., nimic, nimic din toate acestea. Există doar nişte nişe în acei pereți, nişte nişe aşezate pe orizontală. În acele nişe se aşează uneori acele entități când nu se

află în acel zbor – plutire. De reținut că vamfienii pot staționa în aer. Pot lua, de asemenea, atât poziție verticală, cât şi orizontală, atât pe parcursul deplasărilor cât şi al staționărilor.

Acolo, pe Vamfim, tot ce este asemănător plantelor, arborilor, tot ce creşte este de culoare argintie. Totul în jur este feeric. Interioarele locuințelor lor sunt însă, destul de sumbre. Nu mai au acel farmec de luminozitate, de sidefiu care te încântă în natură. Poate din această cauză, vamfienii nu prea stau în aceste interioare, ci îi poți vedea stând grupuri – grupuri, staşionând pur şi simplu în aer în diferite poziții, comunicând între ei. Percepeam că ei comunicau, sau mai bine zis înțelegeam că ei îşi transmiteau cele dorite, dar nu auzeam sunete, cuvinte, acolo nu prea sunt necesare cuvintele, întrucât chiar gândurile sunt interceptateşi ți se răspunde fie prin imagini, fie prin înțelegere / percepție telepatică. Nu întotdeauna cuvintele şi înțelesurile (sau mai bine spus ceea ce reprezintă cuvintele noastre) pot exprima ceea ce vrei să spui din cele văzute sau receptate / interceptate acolo. Nu întotdeauna se poate transpune în cuvânt ceea ce ai văzut, simțit sau sesizat în alt plan, spațiu sau timp.

Ceea ce se poate spune este că fiecare dimensiune are avvantajeleşi dezavantajele ei. Şi eu cred că trebuie să fim mulțumiți cu ceea ce avem înprezent, aici şi acum pe Geea.

Să fim fideli prezentului, el este TOTUL.

6 septembrie 1994, h 10.33

Capitolul III
NAVELE NORI

Aşadar, ajunge doar să vrei ceva şi acel ceva prinde contur, prinde viață imediat. De multe ori nici nu îți manifeşti înîntregime gândul că ai şi fost înțeles şi primeşti răspunsul. Când spun răspuns, înțeleg prin aceaasta deplasarea la fața locului, imagini derulate pe retina memoriei, percepție extrasenzorială telepatică şi auditivă totodată, dar fără rostirea cuvintelor. Aceasta înseamnă răspuns acolo pe Vamfim...

Astfel, am început să gândesc, să doresc şi să vădcuce se îndeletnicesc acolope Vamfim entitățile de gen masculin. Imediat am sesizat că sunt undeva într-o uzină dacă se poate numi aşa. Un fel de sediu, de spațiu de transformare a anumitor energii în materii dense. Acolo se construiau ceea ce noi pământenii numin nave spațiale pentru călătorii interplanetare sau

intergalactice! Bineînțeles că m-au interesat navele interplanetare, deocamdată... Am fost condusă într-o asemenea navă. Ei, vamfienii le numesc Nave – Nori, aşa mi-au transmis mie, pe înțelesul meu. Am intrat într-o asemenea navă. Am reținut că acele aparate de zbor / deplasare, atunci când sunt gata, pot lua diferite forme şi culori: alb – argintiu, culoarea lor de bază, cenuşiu – sidefiu, portocaliu, azuriu etc. Atât forma cât şi culoarea pot fi schimbate la comandă. Comanda se face pe bază de vibrație. Formele pot fi: cilindrii elipsoidali, pipe, cupole, cupole simple sau puse gură la gură cât şi în formă de litera H. Dar cele mai interesante mi s-au părut cele în formă de nori, păreau nori de diferite forme şi mărimi. Toate aceste nave au posibilitatea ă îşi schimbe forma şi culoarea, să ia o formă sau culori dorite după cum sunt programate. Comenzile navelor se fac pe bază de vibrații. Comenzile nu pot fi şinici nu sunt lansate fără vibrația încorporată la materializarea energiei în corpul solid al materialului de construcție al navei. Aparatele cele mai des folosite când vin în spațiul nostru terestru sunt navele – nori. Ei, vamfienii, ne vizitează cel mai des cu aceste nave pentru că nu sunt atât de uşor de interceptat. În asemenea nave – nori pot călătorii câteva sute de vamfieni. De pe aceste nave ei ştiu, simt imediat când au fost sesizați de pământeni, maimult decât atât, văd chiar şi gândurile celor ce i-au interceptat. Astfel, ştiu ce măsuri de protecție să-şi ia. De multe ori se joacă cu cei ce se lansează în urmărirea lor. Îi amuză mai ales faptul că nu sunt văzuți atuncicând nu vor, fiindcă au posibilitatea de a-si face navele invizibile şi a le schimba instantaneu culoarea şiforma. Ei ne consideră pe noi, pământenii cape un fel de surzi şi orbi, şi se distrează copios când aerospațialii noştrii, în urmăririle saumisiunile lor trec pe lângă vamfieni fără să-i vadă. Astfel s-au jucat vamfienii cu cei din NASA, NATO, SUA, JAPONIA şi fosta URSS. Au preferat să se joace astfel cu ei din cauză că îiconsiderau nesinceri, neloiali față de... frații lor pământeni. Au constatat cu stupoare că aceştia nu fac cunoscute lumii descoperirile lor referitoare la întâlnirile cu extratereştrii. Tocmai de aceea vamfienii au hotărât să intervină direct, să contacteze ființe umane, de care să se apropie şi să-şi transmită mesajele de prietenie şi afecțiune pentru toți pământenii. În acest scop au intervenit eicu acele deschideri energetice pe corpurile astrale ale câtorva zeci de pământeni.

Vamfienii sunt foarte evoluați, dispun de o mare inteligență, de o înaltă vibrațe spiritualî, de multe informații în ceea ce priveşte evoluția vieții pe pământ., precum şi de ştiința cunoaşterii transformării galaxiilor în circuitulspațiu –timp – dimensiune. Dar (există totuşiun dar), auşi ei dezavantajul şi nemulțumirea lor. Ei ne invidiază pentru frumusețea, armonia şi dimensiunile corpurilor noastre fizice. Ne consideră deținătorii primului

loc în univers la frumesețe fizică, nu însă la inteligență sau spiritualitate. Motiv pentru care nude puține ori staționează în apropierea plajelor, unde nudurile terştrilor pot fi admirate în voie...

Sunt vamfieni care au făcut pasiuni pentru ființe terestre şi se deplasează mereupentru a le vedea. Doresc mult o încorporare, o încrucişare genetică cu pământenii, pentru a-şi înfrumusețea specia. Au fost cazuri întrenoi şi ei, de asemenea, contacte, însă rodul acestor încercări nu a supraviețuit acolo pe Vamfim, în specialdatorită componenților aerului, şi într-o măsură mai mică a hranei. Dar acest eşec nu i-a descurajat întru totul. Şi speră până la urmă ca un astfel de experiment să dea rezultatele dorite. Adică să aibă armonia şi dimensiunile trupurilor terestre şi inteligența şi posibilitățile spirituale ale vamfienilor. Ei sunt foarte împotrivă felului nostru de viață, mai ales a modului de alimentare a pământenilor. Nu pot concepe ca o entitate să îngurgiteze mai mult decât minimul necesar! Nu pot concepe ca cineva să folosească ceva în scopnutritiv, când ştie precis că acea substanță sau produs nutritiv îi dăunează, şi totuşi o îngurgitează. Ei nu pot pricepe aşa ceva.

Vamfienii au închegate durabile prietenii cu spiritele superioare care în viețile lor anterioare au fost încarnate aici pe Pământ. Acele spirite îi ajută mult pe vamfienisă se apropie de noi, le furnizează multe date care îi ajută să ne contacteze. Dar noi, noi cei surzi şi orbi suntem de compătimit şi ne compătimesc pentru ignoranța noastră spirituală. Tocmai de aceea vamfienii doresc numai foram armonioasă a trupurilor noastre, nu şiconținutul corpurilor noastre, pline de lacune, mult inferioare cunoştințelor lor spirituale. Dar, se pare, şi nu numai se pare, că se apropie vertiginos, eiştiu aceasta mult mai bine ca noi, că se apropie clipa iluminării pământenilor, şi dacă Divinitatea va considera că este necesar, atunci se va realiza şi acea făptură mai aproape de perfecțiune, armonioasă, atât din punct de vedere material cât şi spiritual.

7 septembrie 1994, h 9.20

Capitolul IV
FENOMENUL PRAIX

Din nou pe Vamfim, şi ca întotdeauna până în prezent, sunt însoțită de Zen, ghidul meu spiritual, cel superior. Am fost condusă direct la Casa Energizărilor. Acolo totul a decurs ca de fiecare dată. Dupa ce am ieşit de acolo, am dorit, am început sa gândesc (spun am început deoarece aproape niciodata nu apuc sa desfăşor gândul în intregime ca şi primesc răspunsul sau înplinirea dorinței-gând), deci am vrut sa văd cum îşi petrec timpul şi entitățile de gen feminin, cele adulte. Iata ca, dintr-o dată, ma găseam în preajma acelor entități - femei. Ele staționau în aer, in diferite poziții şi adunau ceva de pe nişte arbuşti argintii. Ceea ce adunau semăna mult cu boabele de afin, cu afinele, numai că erau ceva parcă mai mici, şi culoarea era mai închisă decât a frunzelor, a arbuştilor, tot argintie, însă de o alta nuanța. Ceva foarte asemănator cu staniolul, atât la culoare cât şi ca materie, sunt frunzele acestor arbuşti. Deci am văzut acele entitați, unele stând pe orizontala, altele pe verticala, dar toate indeletnicindu-se cu adunatul acelor boabe. Bobițele adunate erau introduse în memebranele care uneau mâinile lor de corp, un fel de buzunare existente pe acele membrane. Când am încercat doar să gândesc ce fac acele femei, am şi primit răspunsul, telepatic. Mi s-a răspuns că acele femei fac parte dintr-o asociație care se ocupă de hrănirea, alimentarea unor copii bolnavi, a acelora care nu se pot deplasa să-şi ia singuri hrana şi nici nu pot fi introduşi în casa energizărilor datorită afecțiunii de care suferă. Am început să mă mir că şi acolo sunt copii bolnavi; mi s-a răspuns: „Da. Şi aici ca peste tot sunt copii bolnavi, copii care nu îşi pot ține coloana vertebrală dreaptă şi din această cauză nu se pot deplasa, nu potefectua acel zbor – plutire şi astfel nu-şi pot lua singuri hrana”... Apoi gândeam cum vor fi arătând acei copii şi în acel timp eram deja într-o încăpere; poate un fel de spital unde se aflau mai mulți copii bolnavi. Stăteau în acele nişe din pereții caselor lor. Acolo, deşi nu simțeam frig, totuşi parcă mă scutura un fior rece, simțeam ceva rece şi apăsător, unfel de a simți tare ciudat, parcă îl simțeam mental şi nu fizic, în sensul că nu îmi era frig cum îmi este aici. Era un frig de altă natură, aproape inexplicabil, de nexprimat în cuvinte. Apoi am ieşit afară. Şi am simțit o uşurare când am ieşit în aer liber. Am vrut să cunosc, să ştiu cauza bolii acelor copii. Am receptat imediat răspunsul:

Cauza este ceva foarte asemănător cu ceea ce voi, pământenii numiți poluare şi radioactivitate, numai că aici acestea nu sunt rezultate din aceleaşi cauze ca la voi pe Terra, şi nu pe toți îi pot atinge, ci numai pe cei care provin din anumite spații, mai precis pe urmaşii lor, şi chiar nici pe toți dintre aceştia. Efectele nedorite depind de mai multe conjuncturi, e ceea ce se numeşte aici la noi Fenomenul Praix.

Aş fi vrut amănunte referitoare la... Fenomenul Praix, dar se pare că nu a trebuit să ştiu mai multe despre acesta, întrucât imediat am fost corporalizată. Niciodată nu mi s-a mai întâmplat aşa ceva. Adică să fiu corporalizată fără vrerea mea, dar iată că am trăit-o şi pe aceasta...

Dacă mi se va mai permite să merg pe Vamfim, voi continua să vă aduc la cunoştință cele văzute, simțite şi trăite acolo. Dacă doriți aceasta, atunci vă rog ajutați-mă. Mă puteți ajuta astfel: să emiteți numai gânduri bune, cu alte cuvinte să fiți mai buni, mai blânzi şi mai înțelegători şi să vă iubiți aproapele, aşa cum şi Isus Christos a fâcut-o, cât timp a fost exemplul viu întrupat aici, pe acest Pământ, cunoscut în dimensiunile astrale sub numele de Geea, cât şi acum şi dintotdeauna, vibrând însufletele noastre înraza lui Crist.

8 septembrie 1994, h 9.15

Capitolul V
ÎNVĂȚĂTORUL

După un interval de timp de trei zile terestre, iată-mă aşadar dinnou pe Vamfim. Pur şi simplu am fost condusă de Zen, din dispoziția cuiva, a unei entități a cărei identitate deocamdată nu o voi divulga, întrucât nu i-am cerut permisiunea.

Acolo pe Vamfim, am vrut să vizitez oşcoală şi nici nu am gândit bine că am şifost într-un asemenea loc. Numai că acolo ceea ce numim sală de curs se află în aer liber, nu delimitată de nişte ziduri. Am văzut ungrup format cam din două zeci de copii. Toți aceştia staționau pe verticală, iar în fața lor se găsea o entitate matură, un vamfian care îți impunea respect. Simțeai că trebuie să îl respecți. Acea entitate de gen masculin transmitea copiilor ştiința deplasării în alte spați, timp şi dimensiuni. Am stat câtva timp şi am privit, după care acea entitate mi-a acordat şi mie atenție. Nu ştiu de ce mi-a venit să-l întreb cum se numeşte. A spus doar atât: Învățătorul...

Percepând insatisfacția de către mine a răspunsului a continuat: „Aici nu este ca pe Terra să aibă fiecare nume şi prenume, moi ne cunoaştem, ne simțim, ne ştim după vibrații, nu după nume – semne convenționale ca voi!”...

- Învățătorule, spune-mi ce trebuie să ştiu despre vamfieni?
- Trebuie să ştii că vamfienii nu mor. Ei trec doar în deplină conştiență, în alte spații şi dimensiuni de timp, însă numai după ce ajung aici la cunoaşterea absolută.
- Ce se întâmplă cu corpurile lor, atunci la „marea trecere”?
- Nimic. Se volatilizează prin purificare. Pe cei care îi vezi plutind pe orizontală, sunt mai aproape de purificare. Cum ziceți voi, pământenii, ei sunt mai aproape de marea trecere, de moarte, numai că noi ştim că nu există moarte şi conştientizăm aceasta pe toată durata existenței noastre în această dimensiune de timp şi spațiu. Aici nu plânge nimeni când cineva şi-a îndeplinit misiunea şi a fost purificat. Iar cel purificat şi trecut în altă dimensiune, comunică în permanență cu cei dragi lui şi aflați încă aici. Mai mult, avem posibilitatea să ne alegem dimensinea spațială în care trecem pentru câ ştim multe despre acele dimensiuni ale spațiului următor. Cum? Astfel de învățătură transmitem noi aici, în şcolile noastre,urmaşilor noştrii, celor neştiutori încă... diferența dintre noi şi voi, dintre şcolile noastre şi ale voastre, constă în aceea că noi lucrăm pentru cucerira dimensiunilor înalte, iar voi, pământeni, lucraşi pentru dimensiunea spațiului în care vă aflați. Voi nu vă străduiți, nu acționați să vă depăşiți condiția. Şi asta ne întristează, că nu percepeți esențialul. Voi pământenii a-ți deviat foarte mult de la calea cea dreaptă, de la adevăr, şi astfel a-şi regresat muult, mult de tot, însă vă veți opri din cădere în foarte scurt timp. Noi vă ajutăm, aveți ajutorul nostru, ajunge doar sş-l doriți şi atunci îl primiți. Dar numai dacă îl doriți, altfel noi nu putem interveni în intimitatea voastră.
- Învățătorule, ce trebuie să mai ştiu despre voi, şi ce pot comunica semenilor mei?
- Vei şti şi vei afla numai ceea ce trebuie să ştiți despre noi, nu şi altceva. Află deci că noi avem posibilitatea să fim de gen feminin, masculin sau androgin (în timp ce mi se explica aceasta, am văzut cum arată câte o entitate din fiecare gen numit). Androginii au posibilitatea de reglare prin vibrație interioară, pentru a dispune de organele sexuului pe care îl preferă. Mai trebuie să ştiți că aici nimeni nu se împerechează de dragul senzației, de plăcere, aşa ceva este exclus aici. Împerecherile se fac doar dacă este necesar, dacă este

nevoie să se reproducă specia sau să se reechilibreze numele entităților din acest spațiu. Atât. La atât doar de rezumă împerecherea aici. Noi nu suntem robii senzațiilor grosiere, ca voi, pământenii. Voi, cei de pe Geea, dacă nu v-ați fi lăsat înrobiți de senzații, altfel a-şi fi evoluat, iar acum nu ar mai fi pe Pământ negura, jalea şi amarul care este. Voi pământenii a-ți înțeles foarte greşit o lecție dată. Numai după ce se va îndrepta acea greşeală fatală a voastră, numai atunci vor dispărea şi neajunsurile voastre.

Tindeți spre Înalt, nu vă lăsați pradă noroiului. Căutați fericirea în spirit şi nu în materie! Când veți înțelege oare aceasta?!

Am simțit, acum pot spune, pe bază de vibrații, când Învățătorul nu a mai dorit săîmi comunice altceva. I-am mulțumit pentru cele ce mi-a spus şi am revenit pe Geea, în această haină de oase şi carne a sufletului meu, în acestă închisoare, în acest vehicul al spiritului meu. Când ai cunoscut odată libertatea spiritului,, nu-şi mai vine să ți şi cu dinții de acest trup. Ba uneori, simți că refuzi să-ți mai reiei locul în el, dar eşti nevoit să o faci până îți închei misiunea aici, în acest spațiu şi timp.

16 septembrie 1994, h 15.15

CAPITOLUL VI
Variumf şi vamfiumf

Din nou sunt pe Vamfim, însoțită de acelaşi ghid spiritual superior, Zen. Am fost condusă mai întâi în Casa Energizărilor, dar de data aceasta am poposit undeva mult mai sus, aproape de vârful casei – piramidă. Acolo era loc doar pentru trei entități. Deci, cercul se formă doar din trei entități. Am intrat acolo doar eu, Zen şi Învățătorul. Am simțit atunci nişte vibrații puternice asupra chakrelor Ajna şi Sahasrara. Acel fluid energetic l-am simțit de şapte ori, apoi, am ieşit afară. Afară ne mai aşteptau câteva entități care s-au alăturat grupurlui nostru şi am mers să vizităm Zona Lacurilor.

Eu credeam că voi vedea nişte lacuri de apă, dar ele doar păreau pline cuapă, fiindcă ceea ce era în ele nu era apă. Ceea ce umplea acele lacuriera o materie solidă, nu licjidă, erau unfel de granule foarte, foarte fine. Am văzut deasupra lacului un fel de... excavator aerian, care excava acele granule. Îşi umplea cupa cu acele granule, le transporta şi le împrăştia peste plantațiile lor de arbuşti. Locul de unde era luată cantitatea de granule se nivela imediat, se umplea la loc, exact aşa cum se întâmplă la noi când scoați apă

din fântână sau când iei un pumn de nisip dintr-o movilă de nisip, şi te trezeşti că imediat alunecă altul care acoperă locul rămas vacant.

Învățătorulmi-a spus că acele granule se numesc VARIUMF şi că ele folosesc la îngrăşarea solului vamfian. Granulele, când atingeau solul se dizolvau imediat, fiind asimilate de sol.

După ce am văzut cele descrise, Învățătorul a spus că voi fi condusă în Zona Minelor. Ân acel moment, eram deja acolo, la o mină, deci într-o anumită zonă de pe Vamfim. Din acel loc se extrăgeau un fel de granule de mărimea unui bob de orez, de culoare galben - auriu foarte strălucitor. Acestea se găseau în subteranele lor, în interiorul scoarței vamfiene, în bloc solid. Se depunea o muncă grea pentru dislocarea unei bucăți din bloc. Dar, după ce era dislocată câte o bucată şi se îndepărta blocul... mamă, imediat se fărâmița în mii şi mii de granule mici. Aceste granule erau încărcate în nişte vagoneți foarte asemănători cu vagonețiii din minele pământene, atât doar că străluceau de curați ce erau, semănau a miniaturi în comparație cu cei din minele pământene. Acei vagoneți circulau pe un fel de linii de cale ferată, numai că acestea erau aeriene. Învățătorul mi-a spus că acele granule se numesc VAMFIUMF. Când am întrebat la ce folosesc acele granule numite Vamfiumf, am văzut imediat răspunsul:

La construirea unei case a energizărilor, în mijlocul temeliei, pe verticală, se introduc acele granule. Ele ajută, prin vibrația pe care o degajă, la energizarea entităților atinse de boală din cauza fenomenului Praix. De obicei, în minele lor lucrează membrii ai familiilor cu copii sau entități adulte bolnave din cauza fenomenului Praix, şi care necesită energizări speciale pentru însănătoşire. Nu puține sunt entitățile care lucrează în acele mine din pură... umanitate, doar din dorința de a-i ajuta pe cei suferinzi.
Învățătorul mai mi-a spus:

Trebuie să reți că aici nimeni nu lucrează pentru recompensă, nu există locuri de muncă plătite. Singura dorință a vamfienilor este ca toți locuitorii dimensiunii spațiale să fie fericiți. Scopul, țelul lor suprem este FERICIREA TUTUROR...

Doamne, cât de departe suntem noi, pământeni, de asemenea înaltă conştiință! Dar, cine ştie, poate nu mai e mult până departe...

7 septembrie 1994, h 6.30

Capitolul VII
ZONA SFINCŞILOR

Iată-mă din nou pe Vamfim, condusă ca întotdeauna de Zen. De la mare distanță am văzut Casa Energizărilor, foarte luminoasă, scăldată, îmbrăcată într-o lumină aurie, ca o aură divină.

Am ajuns acolo şi am intrat în casă pentru energizare, am fost condusă la intrarea de la înălțimea se două treimi a casei piramidă. S-a format un cerc de entități, apoi după untimp am simțit şi am văzut că ne ridicam tot mai sus, spre vârful casei piramidă, dar tot mai puține entități rămâneam în cerc. Astfel ne-am tot ridicat şi se tot restrângea cercul până am rămas doar trei entități dispuse în cerc. Apoi, Învățătorul, eu şi Zen am sta timp de şapte vibrații resimțite în chakrele Ajna şi Sahasrara. Nu se poate spune cu exactitate cam cu cât timp terestru este echivalent, pentru că acolo nu mai este valabil timpul nostru de aici. Apoi am ieşit affară. Învățătorul a spus:

- Vom merge să vizităm Zona Sfincşilor. Acolo am vâzut un triunghi format din piramide aşezate pe mai multe rânduri. Pe fiecare piramidă exista câte un sfinx. Am întrebat:
- De ce nu sunt tot atât de luminoase aceste piramide ca cea care este numită Casa Energizărilor?

Mi-a răspuns Învățătorul:

- Pentru că Vamfiumful din temelia lor nu mai are putere de radiație. Acestea sunt piramide moarte, cum sunt cele de la voi, de pe Terra.
- Aveți posibilitatea să le renergizați?
- Da. Dar nu facem renergizările lor. Coinstruim altele după ultimile proiecte, în pas cu cerințele actuale. Aceste piramide sunt vechi de milioane şi milioane de ani tereştrii. Ceea ce vezi aici este un fel de... cimitir al vechilor case de energizare. Acum le construim altfel, mai mici şi mai eficiente, fiindcă între timp am mai evoluat şi noi...
- Tu mai trebuie să şti că Marea Piramidă, numită de către voi, pământenii, Piramida lui Keops, poate fi reenergizată; şi vafi... Are această posibilitate. Trebuie să ştiți că platforma de deasupra ei, acolo unde trebuia să fie vârful Marii Piramide, acea platformă a fost special construită pentru acest scop. Ea va fi reenergizată şi îşi va relua funcția avută inițial. Se va descoperi în curând acel CRISTAL imens,

care a fost făurit special pentru aceasta. Cristalul se află îngropat în subsolul Munților Pirinei. El va fi descoperit concomitent cu un eveniment aerian. La aeasta vă vom ajuta şi noi, vamfienii. Cum? Nu e necesar acum să ştiți. Apoi va fi aşezat acolo unde îi este locul, pe acea platformă din vârful Marii Piramide. După un timp anume se va produce reenergizarea acesteia, începând de sus în jos, până se va ajunge la baza ei. La anumite intervale de timp, când conjunctura aştrilor va fi cea prevăzută, cristalul se va deschide ca o floare de nufăr şi din interiorul lui va țâşni spre înalt un jet puternic de Lumină Pură, un jet de formă trapezoidală, cu deschiderea spre înalt. După ce se va închide floarea de cristal, cristalul va fi mult maistrălucitor ca mai înainte, iar în mijlocul lui va străluci chipul ÎNVĂȚĂTORULUI terestre, care va fi văzut de cei cu sufletul curat. Apoi iar se va deschide floarea de cristal şi ÎNVĂȚĂTORUL ÎNVĂȚĂTORILOR TUTUROR LUMILOR va putea fi văzut în mijlocul florii de cristal. Fericiți cei ce vor vedea deschiderea florii de cristal. Numai cei buni vor vedea aceasta. Şi încă cei curați precum cristalul vor vedea toateacestea, numai cei aleşi. Apoi cristalul se va închide, dar chipul Învățătorului Tuturor Lumilor se va vedea din indiferent ce parte a Marii Piramide, întrucât la închiderea florii de cristal, cristalul se va pune în mişcare, se va învârti în sens orar şi la fiecare oră se va vedea altă imagine a chipului lui ISUS CHRISTOS, cel ce este ÎNVĂȚĂTORUL ÎNVĂȚĂTORILOR TUTUROR LUMILOR VĂZUTE ŞI NEVĂZUTE.

Aşa cum tu, Melfior Ra, ai văzut acum luminată Casa Energizărilor, de aici, aşa va deveni şi Marea piramidă de frumoasă, de Luminoasă. Dar atunci va primi un alt nume, îl vei afla când va fi vremea potrivită. Se va lucra din nou în ea, în Marea Piramidă. Deocamdată îi mai spunem aşa... se va lucra în ea pentru inițierea celor aleşi. Acesta este rolul ei şi rolul platformei care se găseşte deasupra ei.

22 septembrie 1994, h 7.30

(Dacă va fi cazul şi vrerea Divinității, probabil va mai urma...)

Capitolul VIII
LUMINA CUNOAŞTERII

Am primit semnalul convențional că trebuie să călătoresc în Astral. Eram aşteptată. Zen mi-a fost alături ca întotdeauna. După intrarea în Marea Piramidă şi după o scurtă vizită în Spațiul Sideral al Luminii Celeste, iată-mă pe Vamfim.

Acolo, am fost condusă mai întâi în casa energizărilor, în acel culoar circular, de către trei entități, unde ca de celelalte dăți am intrat – Învățătorul, Zen şi eu, am stat acolo timp de şapte vibrații, după care am ieşit afară. Învățătorul a spus că vom merge să vizităm Zona Izvoarelor. Şi în acel moment, iată-ne acolo, în Zona Izvoarelor. Am văzut trei izvoare, dar cu totul altfel de cum mă aşteptam eu să fie. Deci, erau izvoare, dar era cudat ca acele izvoare nu aveau apa curgatoare, ci substanța substanța care ieşea din sol prin izvoare era aproape solidă, era ca un fel de pastă, care nu curgea, ci rămânea pe loc. Dar se balbota în sus. Acea substanță era foarte asemănătoare cu mercurul şi la culoareşi se balbota încontinnu la suprafața solului, la gura izvorului. Învățătorul a spus:

Aici la izvoarele cunoaşterii vin cei însetați de Lumina Cunoaşterii, acum vei vedea ceea ce trebuie văzut.

A văzut entități vamfiene aşezate pe trei rânduri, deci câte un rând la fiecare izvor. Toate entitățile aveau în mâini câte un pahar în formă de con.

Când ajungeau la izvor, se aplecau ca într-o închinare şi umpleau paharul cu acea substanță uleioasă, argintie... Apoi, cudegetul arătător al mâinii drepte, după ce îl introduceau în paharul cu substanță, făceau semnul cruci pe chakre începând cu Ajna, După ce terminau cu chakrele, faceau acelaşi semn şi pe ochii lor mari, imenşi comparativ cu ai noştrii. Numai că pe ochi faceau semnul altfel, începeau din partea laterală, dinspre interiorul lateralei spre exterior, apoi făceau linia verticală, şi cu aceasta încheiau ritualul. Apoi, Învățătorul a spus:

Astfel primesc Lumina Cunoaşterii cei însetați de adevăr. Fac aceasta de trei ori, la trei răsărituri, într-o viață vamfiană...

Priveam cu interes la pelerinele care îi acopereau, deoarece nu văzusem până atunci vamfieni îmbrăcați în mantii... Atunci, Învățătorul a spus:

Pelerinele lor sunt confecționate special pentru acest pelerinaj, le folosesc nuami în asemenea ritualuri. Fiecare familie are una sau două pelerine, depinde de numărul membrilor familiei. Astfel, o familie formată dintr-un număr de două zeci de membrii are două pelerine. Deoarece gândeam „din ce material or fi confecționate", Învățătorul mai mi-a spus:
Aceste pelerine sunt confecționate (în acelaşi timp şi vedeam ceea ce mi se explica) de către entități ce au misiunea de a confecționa pelerine ritualice. Cei care folosesc pelerinele aduc materialul din care se fac. Mai bine zis subtanțele. Acele substanțe se găsesc în sol. O pelerină este „țesută" din trei – patru feluri de substanțe.

Am văzut apoi cum entitățile aduceau, într-un fel de de albii mici, mici de tot, acele substanțe. Acei meşteri desenau, da, chiar aşa, desenau, trasând modelul şi mărimea pelerinei pe un fel de masă ca de piatră. Apoi, goleau în mijlocul modelului, amestecau şi apoi întindeau pe toată suprafața modelului acele substanțe - aliaje. Erau lăsate aşa la uscat aşa la uscat, în aer liber, la soare. Depă ce se uscau, le luau , fiindcă se desprindeau şi rămâneau aşa ca o foaie de celofan, dar ceva mai maleabile, cam ca o foaie de fâş. Erau gata țesute, cusute şi călcate. Nu mai trebuiau decât îmbrăcate.

Apoi, învățătorul a spus:

Acun vom merge să vizitezi şi Zona Cimitirelor.

Parcă m-a scuturat un fior. Nu prea mi-a plăcut, Dar acolo nu fac ceea ce doresc eu ci ceea ce trebuie să fac. Altcineva hotăreşte nu eu. Aşa că şi vedeam o întindere, cam neospitalieră, în mijlocul căreia se găsea o movilă mare, un fel de piramidă de cadavre. Am rămas oarecum surprinsă, deoarece ştiam că, la trecerea în alte vieți corpul li se volatilizează. Gândind aceasta, iată că, simultan, am primit şi am şi văzut răspunsul. Învățătorul a spus:

Aceste trupuri neînsuflețite au fost ale entităților care nu au vrutsă se împărtăşească din Izvoarele Luminii Cunoaşterii. Astfel, trupurile lor nu s-au purificat, iar la trecerea spiritului în alte dimensiune, aceste trupuri nu au fost volatilizate. Noi, după un anumit timp, le acoperim cu o țesătură din fire de IUR. Fixăm bine pe sol marginile țesăturii şi în câteva sute de ani tereştrii aceste corpuri neînsuflețite se descompun, se dezagregă, scad, şi astfel movila tot scade până se contopeşte cu solul. Chiar țesătura de iur este asimilată de sol.Niciodată pe Vamfim nu există mai mult de o movilă de corpuri nevolatilizate. Fiindcă sunt puțini cei care nu înțelegşi nu respectă ritualul împărtăşirii la Izvoarele Luminii Cunoaşterii. Trebuie să mai şti că acele corpuri neânsuflețitenu putrezesc şi deci nu miroase dezagreabil; la

trecerea timpului nu există pericolul infectării din cauza lor. Atât doar: nu mai au suflet. După ce le acoperim cu țesătura de iur, se schimbă situația...

Această zonă nu se mai foloseşte la altceva. Aici este CimitirulNegru. Dar țesătura de iur ajută, astfel încât, până la urmă purificăm, noi, cei vii, şi trupurile celor nepurificați, şi locul. Doar că trebuie să treacă un număr neânsemnat de ani pentru ca acele spirite să-şi recunoască greşeala. După ce au recunoscut-o, dovedint că nu mai sunt în stare să greşească, acolo unde se află, abia atunci le acoperim trupurile cu iur.

Această țesătură – iurul în general – are puterea de a dezagrega tot ce se află sub cupola sa. Acum, Melfior Ra, la bună vedere şi pe curând.

25 septembrie 1994, h 3.30

Capitolul IX
PLANTAȚII DE IUR

Din nou pe Vamfim, însoțită de Zen. Ne aştepta Învățătorul. Am intrat imediat în Casa Energizărilor. Am sta acolo timp de şapte vibrații, în culoarul celor trei entități. După ce am ieşit afară, Învățătorul ne-a invitat săvizităm Întinderea Pustie.

Întinderea Pustie e un fel de deşert, în care nu sunt nici un fel de plante, doar pustiu, stânci, cratere şi multe alte denivelări de teren. Învățătorul mi-a spus că acestă Întindere Pustie cuprinde aproape o jumătate din suprafața totală a acestei planete.. Întinderea aceea era dezolantă. Peste cea mai mare parte a întinderii plutea un fel de ceață, de fum, do nori sau ceva din fiecare aceste elemente luate împreună. Învățătorul mi-a spus că acolo unde se vede acea ceață, se produce fenomenul Praix, care acționează negativ asupra unor entități vamfiene. Fenomenul se produce ca rezultat a ceea ce emană solul şi a ceea ce acea emanație atrage din Cosmos. Prin combinația cestor elemente se formează acei nori de ceață, pe care vamfienii îi numesc Praix sau Fenomenul Praix.

Apoi, Învățătorul ne-a invitat, pe mine şi pe Zen, să ne arate şi... reversul medaliei, cum am spune noi pământenii. Numai că acolo fațetele medaliei sunt inversate... Să vedem întinderile Plantațiilor de Iur.

Iată-ne, aşadar, deasupra plantațiilor de iur. Am văzut nişte pomişori magnifici, înalți cam de 1,50 - 2 metri. Aceştia prezintă deosebita posibilitate de a avea, în acelaşi timp, şi fructe şi flori. Dar nu am mai văzut pomişori sau plante fără frunze, până la aceşti iuri. Nu aveau frunze, păreau tulpini şi

crengi lemnoase, şi arătau oarecum tare ciudat fără frunze. În schimb, aveau flori. Flori foarte frumoase, asemănătoare cu florile de mac, numai că aveau petale pe două - trei rânduri suprapuse. Ceea ce m-a uimit, peste măsură, a fost culoarea florilor, nu mi-am imaginat niciodată cum ar arăta un pomişor sau o plantă cu flori de diferite culori, şi acum aveam în faţa ochilor (sau a ochiului minţii, a Ajnei) aşa ceva; pe aceeaşi ramură erau flori de mai multe culori (albe, roşii, roz, portocalii sau nuanţe combinate dinaceste culori). De asemenea, tot pe acelaţi pomişor sau pe aceiaşi creangă erau şi flori de diferite culori şi fructe, care se găseau în diferite stadii de ... coacere. Fructele erau asemănătoare macului nostru, nişte sfere asemănătoare şi ca dimensiune de mărimea sferelor de mac, numai căaceste fructe de iur, când copacul e copt, învelişurile lor sunt moi şi nu-şi mai păstrează forma iniţială. Am luat şi am desfăcut o asemenea... fostă sferă. Era, o simşeam moale ca o... ţesătură de bumbac. Şi încă simţeam prin ea seminţele din interior. Se rupea uşor, am rupt-o şi am gustat, la îndemnul Învăţătorului, o asemenea sămânţă. Gustul lor aducea puţin, cu cel al seminţelor de mac, forma era însă alungită, am încercat să o fărâmiţez în dinţi, dar Învăţătorul mi-a zis că nu trebuie ronţăită. E destul să o pun pe limbă şi să aştept efectul... Surpriză totală! Da. După ăuţin timp am simţit un gust de... lapte, ceva ce simţeam că se răspândeşte în tot corpul meu, atât spiritual, care se afla acolo, cât şi în trupul meu fizic, parcă eram inundată de efecte benefice. Apoi, Învăţătorul a spus că o familie vamfiană, cât ar fi ea de numeroasă, se hrăneşte timp de mai mulţi ani tereştrii cu un asemenea fruct, mai precis cu seminţele lui. Le numesc seminţe, deoarece semănau cu nişte seminţe, însă erau foarte, foarte mici. Aveau culoarea gălbuie spre maroniu şi erau foarte lucioase.

Învăţătorul mai mi-a spus, că acei pomişori de iur, când nu mai produc (eu, repede, am gândit: „sunt tăiaţi”, dar mesajul meu fiind receptat telepatic, am fost corectată imediat):

Nu, nu sunt tăiaţi, sunt scoşi din sol cu rădăcină cu tot şi apoi trecuţi printr-un proces tehnologic; în final devin ţesătură de iur. Câşi pomi de iur sunt scoşi, tot atâţia sunt plantaţi în acelaşi timp, dar înalt loc. Iar acel loc de unde au fost scoşi iurii este lăsat timp de şapte ani pentru regenerarea solului. Şapte ani tereştrii! Şi numai după această perioadă de timp plantăm alţi iuri sau alte plante necesare vieţii noastre de aici.

Am cerut apoi Învăţătorului o lăurire cu privire la procrearea vamfienilor, întrucât am avut o discuţie referitoare la aceasta cu doi prieteni din Romania, doi oameni minunaţi, cărora le port un deosebir respect. Deci, am cerut amănunte, dacă la vamfieni, pentru procreere, cele două entităţi se unesc din iubire sau din... conştiinţa perpetuării speciei. Învăţătorul m-a corectat:

În primul rând, nu cele două entități ci, uneori, cele trei entități se unesc. Unirea lor se bazează pe sentimente de iubire, pe o mare iubire în primul rând, şi apoi intră celelalte criterii în calcul. Voi, pământenii, trebuie să ştiți că principiile noastre de viață sunt: **IUBIREA, ADEVĂRUL ŞI CREDINȚA**. Aceste trei mari principii ne călăuzesc în viață, aceste principii formează triunghiul nostru de Lumină a Cunoaşterii, acesta este triungiul vieții noastre. Trebuie să mai ştiți că aici iubirea nu degenerează ca la voi pământenii. Aici, sentimentul etern nu-şischimbă intensitatea şi nici plăcerea grosieră nu are prioritate. Aici, unirile între sexe se fac cu totul pe alte considerente şi nu din plăcerea simțurilor. La noi, iubirea înseamnă cu totul altceva, nu plăcerea fizică. Pe când la voi, cei mai mulți realizează unirea dintre sexe din pură plăcere grosieră, senzuală şi nu din dorința perpetuării speciei. Aşa cum ți-am mai spus noi nu suntem robii plăcerii, ai simțurilor. Bucuriile noastre țin de spirit, nu de trup, dar puțini pământeni vor înțelege aceasta, mai precis vor putea înțelege în acest moment aceasta. La acest capitol ați înțeles voi pământenii lecția greşit şi e una din cele mai importante lecții, necesare evoluției speciei umane. Păcat!

Am resimțit durerea din sufletul Învățătorului, durere care era o compasiune pentru toți semenii mei de pe Geea. Apoi, mi-am dat seama că întrevederea a luat sfârşit. Am revenit aici, sub această carcasă a sufletului şi spiritului meu, numită trup...

26 septembrie 1994, h 5.15

Capitolul X
LUMEA NEVĂZUTĂ DE PE VAMFIM

Sunt din nou în Astral, însoțită de Zen. Ca întotdeauna, după intrarea în Marea Piramidă şi după vizitarea unor încăperi din ea, în prezența unei foarte însemnate entități, chiar fără egal pot spune, fac o scurtă trecere în Spațiul Sideral al Luminii Celeste. Am gândit aceasta... după ce am ieşit afară din Casa Energizărilor, Învățătorul mi-a şters cel de-al treilea ochi. Parcă a îndepărtat o pieliță de pe el, o ceață şi în acel moment am simțit şi văzut Ajna strălucind. Atunci am ştiut că cel de-al treilea ochi mi-a fost superenergizat. Apoi Învățătorul a spus:

Vom merge să vizitați Zona Nevăzutelor.

Ne-am deplasat undeva deasupra planetei Vamfim. Eu priveam mirată şicumva nemulțumită că nu vedeam nimic. Învățătorul ştia, simşea

nemulțumirea mea. A privit la mine şi la un semn de-al Său, un semn nevăzut, parcă s-a deschis o poartă, s-a îndepărtat ceva şi în fața noastră a apărut într-adevăr o LUME NEVĂZUTĂ. Învățătorul a spus:

Fiecare planetă populată cu ființe cu corpuri fizice, are şi o lume nevăzută. Această lume nevăzută este undeva deasupra lumii văzute.

Am privit apoi la Lumea Nevăzută. Acele entități erau într-o continuă mişcare. Am văzut entități, familii, ființe mai mature cu copii mici de mână. Entitățile aveau corpuri astrale doar. Acele corpuri erau foarte vaporoase, luminoase, de culori alb-argintii, dar nu aveau densitate. Dacă un om cu corp fizic de pildă, ar fi întins mâna spre acele corpuri vaporoase, sigur mâna iar fi intrat şitrecut prin ele fără să simtă ceva, sau fără să vadă ceva. Le simşeam, le percepeam, uşoare, transparente, aproape ireale. Am privit aşa câtva timp la mişcarea lor, bineînțeles că mişcarea lor avea un rost, dar acel rost încă nu-mi fusese dezvăluit. Şi privindu-le mi-a venit în minte, în gând, o frază din rugăciunea Crezul, în care se spune: „Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, Creatorul cerului şi al pământului, al tuturor văzutelor şi nevăzutelor”... Şi atunci am realizat că ceea ce vedeam era una din lumile nevăzute, şimă gândeam ce puțină importanță dăm noi, oamenii, cuvintelor pe care le rostim mecanic chiar în rugăciunile noastre. Câți dintre semenii noştrii pământeni au meditat la cele rostite în rugăciunea **Crezul** ? Atunci, Învățătorul mi-a spus:

Da, aceasta este una din lumile nevăzute. Pe parcurs vei mai vedea şi alte planete şi lumi nevăzute. Pentru acum doar atât.

Învățătorul ne-a condus, apoi ne-a urat drum bun şi la bună vedere. Am revenit aici în trupul fizic, haina spiritului şi sufletului meu.

29 septembrie 1994, h. 7.45

Capitolul XII
LUMEA NEVĂZUTĂ A LUNII

Ca niciodată, am fos trezită la o oră foarte matinală, de fapt am mai fost trezită eu la ore matinale dar nu în acest fel, adică nu prin rostirea unor versuri.Deci m-am trezit din somn auzind, da, auzind clar următoarele:

Dinspre noaptea ta pustie
Iată că Luna îți scrie
Vino, urcă sus la mine
Să înveți ce este bine,
Vino să priveşti pământul
Ce şi-a uitat legământul
Făcut – prin viețile lui –
Tatălui şi Fiului,
Legământul s-a uitat
Apele s-au tulburat
Tatăl, Fiul sunt mâhniți
Că trebuiți pedepsiți...

M-am trezit de-a binelea. Am notat aceste versuri. Eu scriu de mulşi ani poezii, însă mai cu seamă învers alb. Acum, simşeam că această poezie, chiar dacă din punct de vedere artistic şi de tehnică a compoziției nu întruneşte cele mai exigente cerințe literare, trebuie totuşi să o notez. Am făcut aceasta. Apoi am ieşit afară, noaptea era pe sfârşite, iar eu am văzut o Lună ca niciodată. Deşi nu era întreagă, i-am văzut frumusețea aurei în toată splendoarea, cum nu mai văzusem până atunci aura lunii. În mijloc era Luna, urma un cerc de culoare mov, apoi altul de o culoare nepământean de frumoasă, un azuriu pentru care nu există cuvinte, apoi un turcoaz şi o ajurare de un alb-argintiu, de asemeni nepământean de strălucitoare. Am privit câtva timp la acea măreție! Auzeam parcă şoptindumi-se de către cineva: „Priveşte, aceasta este avevărata aură a Lunii!” Şoapta s-a repetat de mai multe ori. Mai vreau să precizez că aura era ca o floare divină de jur-împrejurul selenei. Avea cam un metru în diametru. Ceva mai frumos nu cred că se poate vedea de aici de pe Geea. Am intrat în casă cu acest sentiment şi am sim-it că trebuie să întreprind o nouă călătorie Astrală...

Aşadar, am ieşit în Astral. După Marea Piramidă, a urmat Spațiul Sideral al Luminii Celeste. Acolo, de fiecare dată, corpul meu astral efectua un dans ritualic, apoi se transforma într-o sferă de Lumină şi întotdeauna, Zen, ghidul meu spiritual, când ajungeam acolo, era la fel o sferă de Lumină. Apoi, cele două sfere – a mea şi a lui Zen – se contopeau devenind una singură. Şi de această dată, simțeam că cele două sfere sunt concentrice, iar punctul lor comun se găsea în Ajna, la mine. De data aceasta am simțit ca niciodată până acum că cele două sfere se rotesc, se roteau în semsuri opuse, iar în Ajna parcă se găsea axul rotirii sferelor, în Ajna ambelor ntități. În timpul rotirii, emanam o lumină mult mai puternică, mult mai intensă ca de alte dăți, când nu se producea acea rotire. Apoi ne-am separat sfereleşi la plecarea de acolo am redevenit corpuri astrale spirituale.

După plecarea din Spațiul Sideral al Luminii Celeste, am fost condusănu pe Vamfim, ca în ultimile călătorii, ci pe Lună. Da. Acolo m-a condus tot Zen. Am ajuns pe Lună. O simțeam ca pe o entitate de gen feminin. Era de o frumusețe diafană, era ca o regină, Divină. Şi chiar aşa este pentru noi: Regina nopților pământene...

Am simțit când i-am pătruns aura, că acolo sunt, se ascund parcă multe entități, că acolo e o lume nevăzută, dar activă. Simțeam freamătul, vibrația celor ce viețuiesc acolo. Apoi am văzut o mulțime de entități, de corpuri astrale care se deplasau. Călătoreau în nişte nave, dar şi acestea erau parcă imateriale, transparente, parcă erau de lumină, de nori, ceva tare ciudat. Acele entități care erau în nave se deplasau sau staționau în aer şi comunicau unele cu altele în timp ce aceste nave staționau, la fel ca la noi pământeni, când staționează două automobile şi cei din ele schimbă câteva cuvinte. Aşa se întâmpla şi acolo, numai că cei din navele selenare nu emiteau cuvinte, ci comunicau prin gânduri...

Mi s-a comunicat astfel şi mie că dacă oamenii ar merge pe Lună, entitățile de acolo nu vor fi văzute de pământeni, mai precis de cei în corp fizic, de ființe fizice. Nici entitățile de pe Lună şi nici realizările lor nu pot fi văzute, deoarece acestea nu sunt materiale, iar pământenii nu pot percepe decât ce e material, cu excepția celor care fac călătorii astrale, bazate pe vibrația spirituală şi nu pe cea materială, grosieră. Deci, cu alte cuvinte, Luna este populată de ființe nevăzute cu senzori fizici, şi oricât ar fi de perfecționate instrumentele create acum pe pământ, aceste lumi nu pot fi văzute, contactate, înțelese, chiar dacă pentru aceasta pământenii investesc acum fonduri de oprdinul a miliarde de dolari. Sunt alte dimensiuni... Luna este destinată unei lumi nevăzute...

Am privit în voie un timp la ceea ce se întâmplă acolo. Regina Lună mi-a împresurat corpul meu astral cu un fascicol de lumină pură, pe care am perceput-o în Ajna. Apoi am simțit că întrevederea s-a sfârşit.

M-am întors pe Geea, condusă de Zen, până mi-am reluat lucul în trup, uimită de cele văzute pe Lună, unde astronauții pământeni au pus piciorul fără să vadă mai nimic, decât praf şi stânci...

Cât despre ce am văzut eu acolo mai mult decât pot spune acum, poate cu alt prilej...

30 septembrie 1994, h 4.45

Capitolul XII
LEGĂTURA CU ENERGIA COSMICĂ

Iată-mă din nou pe Vamfim, însoțită ca întotdeauna de Zen. Acolo ne aştepta Învățătorul. Am intrat imediat în Casa Energizărilor. Am simțit, în repetate rânduri, vibrațiile irumpând în Ajna şi Sahasrara. După ce am ieşit din Casa Energizărilor, Învățătorul a spus:

Vom merge să vizităm Zona Proeminențelor.

Am ajuns în acea zonă, unde am văzut cum din sol se ridicau nişte proeminențe de diferite forme. Unele erau asemănătoare cu stâncile, sau de alte forme ciudate, însă în vârful lor aveau stele din aceiaşi materie. Deci, stele sub formă de triunghiuri sau de diferite figuri geometrice: duble prelungiri ascuțite la vârf sau înformă de flori. Acestea erau de diferite culori (alb-argintiu, mov – pal, portocaliu, vernil, roşu închis, roz), transparente, semănând cu cele de cristal. L-am întrebat pe Învățător la ce folosesc acestea? El a precizat:

Aceste proeminențe folosesc la conexiunea vamfienilor cu energia cosmică. Aici vin cei ajunşi la un grad superior de cunoaştere, pentru a primii informații şi energie cosmică. Ceea ce la voi, pământenii, se dobândeşte prinmeditații, aici se poate dobândi numai prin atingerea acestor proeminențe. Numai că în conexiunea vamfienilor cu cosmosul, cu energia cosmică, prin aceste proeminențe, intensitatea energiei cosmice este mult superioară, mult mai intensă față de ceea ce obțineți voi, pământenii, prin meditație, chiar de către cei mai inițiați dintre voi. Să facem o demonstrație!

În acel moment, m-am şi văzut conectată la acele proeminențe – stea. Stăteam cu mâinile în formă de cruce pe cele două proeminențe, iar picioarele pe alte două. Corpul meu era una cu axa lor. Astfel, simşeam cum

fac corp comun cu acele corpuri şi simțeam cumvibrează în mine energia cosmică. Nu mai eram nici măcar corp astral, ci pur şi simplu o contopire cu energia cosmică. Simțeam pulsul cosmic trecând prin mine, eram şi nu eram, eram de fapt energie cosmică. Atât! Percepeam doar o plutire diafană, pulsul cosmic...

Am văzut vamfieni aşezați pe diferite proeminențe, în diferite poziții. Învățătorul mi-a spus că acele proeminențe sunt dintr-un material foarte rar şi foarte important, mult mai scump ca aurul şi platina de la noi. Acolo, în Zona Proeminențelor, nu le este dat să ajungă decât celor foarte curați, puri, doar învățătorilor şinici dintre aceştia toți... Şi nu pentru că ar face cineva vreo triere, ci pur şi simplu fiindcă unii nu se pot apropia de zonă, nu au putere să ajungă acolo dacă nu au puritatea adecvată. Apoi, Învățătorul a adăugat:

Proeminențele, ca organizare a materiei, se aseamănă doar cu cristalul de cuarț, însă ele au cu totul alte proprietăți. Tocmai aceste proprietăți le conferă puterea necesară conectării entităților la energia cosmică; dar, pentru astăzi, ajunge...

4 octombrie 1994, h 5.20

Capitolul XIII
ENTITĂȚI DE LUMINĂ

Din nou pe Vamfim. De la mare distanță am văzut Casa Energizărilor, luminoasă, aşa cum numai o dată am văzut-o până acum. Eram cu Zen. În apropierea casei ne aştepta Învățătorul. Am intrat în Casa Energizărilor. Acolo era o lumină feerică. Venea dininteriorul ei. Am simțit că acea lumină urca prin mine, mă pătrundea, dar cel mai tare o simțeam în Ajna, şi , de astă dată, şi în Sahasrara. Am stat câtva timp acolo şi apoi, spre mirarea mea, ieşirea nu s-a mai făcut ca de alte ori, ci am simțit că ne înălțăm şi urcăm prin vârful casei – piramidă. Prin acel vârf ascuțit, încât simțeam că m-am ascuțit şi eu la vârf (la cap), iar după ce am ieşit, m-am văzut sub formă de triunghi. Eram un triunghi de lumină. Apoi, am observat că şi Învățătorul şi Zen reau triunghiuri de lumină, sau mici piramide, aşa arătam. Nu mai aveam vechile şi ştiutele corpuri astrale, asemănătoare oarecum cu cele fizice, pământene. Învățătorul a spus:

Vom merge să vizităm Zona Iluminaților.

Am ajuns undeva şi, parcă la un semn al Învățătorului, s-a deschis o cortină şi în acel moment am văzut o mulțime de Entități de lumină. Toate acele entități aveau forme triunghiulare, erau mici piramide de lumină. Apoi acestea s-au suprapus şi au format o piramidă mare de lumină. Atunci, Învățătorul ne-a invitat înăuntru pe mine şi pe Zen, în acea piramidă. Am intrat undeva foarte aproape de vârful piramidei, în culoarul celor trei entități. Acolo, am fost împresurați de lumină, de o lumină puternic alb-argintie cu o uşoară tentă de nuanță aurie. I-am simțit căldura plăcută şi vibrația prin tot eul meu, da, prin eul meu, deoarece nu mai eram trup astral, eram doar EU. Apoi, după un timp, am ieşit, dar nu prin vreo ieşire, ci prin vârful acelei piramide. La ieşire am simțit că sunt o rază, un laser, aşa mi-am simțit ceea ce ar însemna vârful capului. După ce s-a petrecut ieşirea, m-am văzut în întregime din nou un triunghi de lumină. La fel era şi Zen, şi Învățătorul. Toți trei eram triunghiuri de lumină distincte şi totodată formam un triunghi de lumină împreună.

Apoi, piramida de Entități de Lumină s-a dispersat, s-a dezagregat şi toate acele entități au format în jurul nostru un cerc, un cerc de lumină, iar noi eram în mijlocul cercului, eram triunghiul din mijlocul cercului...

L-am întrebat pe Învățător, ce rost şi ce rol au acele Entități de Lumină? Învățătorul a spus:

Aceste Entități de Lumină au rolul de a lua legătura cu alte entități la care se relevă lumina. Astfel, ele ştiu câte entități sunt pe fiecare planetă din sistemul nostru solar, cu care pot comunica şi colabora. Mai țin legătura şi cu alți iluminați din alte sisteme solare. Dar despre aceasta, altădată. Acum, câte ceva despre voi, pământenii. Aceste Entități de Lumină se deplasează de foarte multă vreme pe Geea: acolo sunt mulți cei ce țin legătura cu acestea. Ele se arată lor ca nişte luminițe în timpul nopții, şi nu numai în timpul nopții. Este bine ca voi să comunicați telepatic cu ele. Să stabiliți coduri şi să începeți comunicarea. Cei cu care comunică deja, sunt ajutați foarte mult de Entitățile de Lumină. Trebuie să ştiți că ele nu pot fi folosite decât scopuri benefice şi luminoase, numai pentru a aduce pace atât în sufletele voastre cât şi pacea în lume. Nimeni nu poate dirija lumina lor pură în scopuri negative. Ce este pozitiv şi ce este negativ? Foarte simplu. Tot ce stă scris în Cartea Cărților este pozitiv, aşa este. Punctul de orientare să vă fie Cartea Cărților. Aceasta v-a fost dată pentru a cunoaşte ce este bine şi ce nu este bine.

Acum, a sosit clipa, momentul iluminării! Cei ce vor primi lumina în eul lor nu o vor mai pierde niciodată, le va rămâne pentru veşnicie. Fiecare pământean trebuie să mediteze la îndemnul: Cunoaşte-te, CUNOAŞTE-TE PE TINE ÎNSUȚI! Fericirea nu vine din exterior, ci din interiorul vostru. Acolo căutați-vă fericirea, în eul vostru. Numai cei care vor căuta în ei înşişi,

numai aceia vor găsi ceea ce caută. Altfel, vor căuta în zadar, şi totul le va fi zadarnic.

Cercul de Entități de Lumină s-a dispersat, iar noi cei trei am plecat de acolo. Învățătorul mi-a zis:

Nu uita, lumina lor este în tine. O vei duce cu tine, ea îți va călăuzii paşii cunoaşterii. Tot ce ai văzut, auzit şi simțit aici, toate trebuiesc făcute cunoscute celor care nu au încercat să cunoască Adevărul. Eu sunt Calea spre Adevăr. Cine vrea să-l cunoască să mă caute la orice oră din zi sau dinnoapte. Eu încă mai aştept să împărtățesc lumina celor ce nu o cunosc încă.

Apoi am fost condusă până la marginea planetei Vamfim.. am revenit, mi-am reluat locul în trup, în acest vehicul terestru din care uneori evadez spre lumile astrale. Pentru această minune mulțumesc, mulțumirea şi recunoştința mea se înalță spre Divinitatea Supremă, prin Învățătorul Învățătorilor Tuturor Lumilor Văzute şi Nevăzute.

5 octombrie 1994, h. 5.30

Capitolul XIV
COROANA DE LUMINĂ

După o incursiune în Marea Piramidă, în spațiul Sideral al Luminii Celeste şi după o scurtă vizită făcută ca de altfel în toate călătoriile mele astrale unei entități care îmi transmite cele ştiute de ea, iată-mă din nou pe Vamfim. Earm aşteptați. Spun aşteptați deoarecenu eram singură, ci însoțită de Zen. Aşadar, eram aşteptați de Învățător...

Învățătorul ne-a condus în Casa Energizărilor, în culoarul celor trei entități. Apoi am simțit şi văzut (acolo tot ce simt totodată şi văd), o decuplare a acelui culoar de restul Casei Energizărilor. Mai precis, s-a produs o decuplare a părții de sus a Casei începând cu culoarul în care ne aflam noi şi – în acelați timp – a început rotirea acelei părți a Casei - piramidă. Simțeam şi vedeam cum se învărtea cu noi vârful casei, apoi după un timp s-a oprit şi am ieşit afară. Ieşirea s-a făcut prin vârful casei – piramidă. După ce am ieşit, ne-am văzut: eram triungiuri de lumină! Învățătorul a spus:

Vom merge să vizităm ZONA INIȚIAȚILOR.

Am ajuns în acelați timp acolo, în Zona Inițiaților. Inițiații erau doar triunghiuri de Lumină. Acele triunghiuri s-au apropiat alăturându-şi şi

unindu-şi bazele şi în acelaţitimp formânt în jurul nostru un cerc de treiunghiuri. Apoi s-au tot micşorat şi s-au apropiat de noi. După aceea, au început să se înalţe şi totodată să se apropie. Amsimţit la un moment dat că erau deasupra creştetului meu şi chiar s-au aşezat pe capul meu astral. Deşă aveam formă de triunghi, totuşi simşeam că acolo în vârful triunghiului este capul sau... ceea ce numim noi cap. Am simţit, odată cu aşezarea lor pe capul, o vibraţie puternică, mai puternică decât oricând. Apoi am simţit şi am văzut că au început să se ridice şi să se îndepărteze. În acelaţi timp, deşi se îndepărtau, eu simţeam vibrând deasupra mea o parte din ei. Percepeam în continuare prin tot ceea ce eram eu atunci, prin tot eul meu o trăire cu totul nouă pentru mine: ştiam şi vedeam cum se îndepărtează dar amprenta lor, a celor nouă Entităţi de Lumină o simşeam în toată fiinţa mea, deşi ele erau plasate deasupra capului meu astral.

Apoi, Învăţătorul a spus să mergem să intrăm din nou în Casa Energizărilor. Am intrat din nou în culoarul celor trei entităţi. Eram tot triunghiuri. Din nou s-a rotit cu noi Casa Energizărilor, apoi am ieşit prinvârful Casei - piramidă. Învăţătorul a spus:

Acum, vârful Casei - piramidă. Nu te mai atinge, ci, la apropierea ta de el, acesta se va deschide, deoarece ai pe cap, această coroană de lumină.

Într-adevăr, am simţit din plin acest fenomen. Când m-am apropiat de vârful Casei – piramidă, acesta s-a deschis ca o floare şi nu am mai perceput acea întrepătrundere, oarecum forţată, la ieşirea prin vârf. Apoi învăţătorul a spus:

De acum, această coroană de Lumină te protejează, te ocroteşte şi, totodată, ne rarată unde eşti. Astfel, eşti mult mai uşor de interceptat, de receptat, acolo, în lumea ta...

În tot acest timp simţeam pregnant coroana de triunghiuri luminoase. Cum vibra, cum îmi transmitea anumite unde. Swimţeam tensiunea şi presiunea lor asupra mea, asupra eului meu astral.

Învăţătorul ne-a urat apoi drum bun şi la bună vedere.

Am plecat de pe Vamfim. Am ajuns repede în faţa trupului meu fizic. Zen mi-a spus să număr vârfurile coroanei de lumină care se vedeau deasupra capului meu fizic. Am numărat, erau nouă vârfuri de triunghiuri, care formau acea coroană de unde luminoase, vizibilă doar prin cel de-al treilea ochi de către semenii mei pământeni.

După ce am reintrat în trup, am întins mâna, am pipăit ţi am atins cele nouă triunghiuri de lumină pe care le-am simţit şi prin atingere fizică.

Ştiu şi simt că orice extrasenzor poate simţii şi vedea ceea ce am văzut şi am simţit eu cu privire la cele nouă triunghiuri de unde luminoase, însă numai extrasenzorii cu sufletul şi spiritul curate...

În momentul când număram cele nouă triunghiuri de lumină, mai precis când am terminat numărarea lor, s-a produs o pocnitură puternică, foarte puternică aş zice, dar nu deranjantă şi nici care să mă sperie sau să mă îngrozească. A fost ca o confirmare, aşa am simţit-o. De atunci simt în permanenţă deasupra mea, ami exact deasupra capului meu, cele triunghiuri de lumină. Ţi acum ştiu că se află acolo pentru a mă proteja, a mă ajuta, prin care eu să pot lua cât mai uşor legătura cu cei din Astral, cu prietenii mei, ai noştrii, ai pământenilor.

Aşa mi s-a spus şi aşa vă spun.

Extratereştrii nu vinniciodată cu intenţii rele, cu porniri negative spre noi, ci numai cu gânduri bune, cu intenţia de a comunica şi de a ne ajuta, în nici un caz nu vin pentru a ne supune lor, ci pentru a ne aduce lumină, pentru ca noi să dămşi să accelerăm un sens firesc evoluţiei civilizaţiei noastre.

Avem mult de învăţat de la ei...

6 octombrie 1994, h 17.35

Capitolul XV
PRIVIRE DE ANSAMBLU

Din nou pe Vamfim, cu însoţitorul meu superior, Zen. Eram aşteptaţi de Învăţător. Am fost conduşi imediat în Casa Energizărilor, în culoarul celor trei entităţi. După ce ne-am reluat acele locuri, ca de fiecare dată, am simţit şi văzut cum s-a decuplat vârful Casei – piramidă şi a începus să se învârtească în sens orar, terestru, timp de câteva vibraţii. Apoi s-a oprit şi am ieşit din Casa Energizărilor prin vârful ei, dar nu am mai perceput atingerea ei, ci am simţit şi văzut cum s-a deschis la apropierea mea, a coroanei de Lumină care se afla deasupra capului meu astral. Afară am văzut / simţit (aceste două trăiri – văzul şi simţul sunt acolo simultane, aproape nu se pot deosebi, sunt întregite într-un tot) că toţi trei eram triunghiuri de lumină. Apoi, Învăţătorul a spus:

Astăzi von d3esfăşura o privire de ansamblu asupra întregii planete vamfim...

În acelaţi timp, am văzut foarte rapid, aproape simultan, tot, dar absolut tot ce văzusem până atunci pe vamfim...

În acelşi timp, am văzut foarte rapid, aproape simultan, tot, dar absolut tot ce văzusem până atuncipe Vamfim.

Într-o scurtă trecere în revistă, mi s-a succedat prin fața ochilor astrali, rpimul cerc mare de entități, din prima intrare în Casa Energizărilor. Apoi am văzut Zona de transformare a anumitor energii în materii dense, vedeam totodată, Zona fenomenului Praix, de asemeni vedeam şi culegătorii de bobițe, vedeam zona lacurilor, a Izvoarelor, vedeam plantațiile de Iur şi vedeam totodată tot, tot ceea ce văzusem de al începutul călătoriilor mele pe Vamfim. Parcă erau suprapuse, nu le vedeam ca pe o întindere orizontală, ci le vedeam pe... spații, dimensiuni verticale cumva suprapuse. Şi toate aceste parcă le-am văzut într-o fracțiune de secundăDupă această privire de ansamblu, Învățătorul a spus:

Acestea sunt toate dimensiunile spațiale ale vamfimului: trebuie să mai şti că numai cei ce nu se volatilizează când trec în alte dimensiuni, datorită neîmpărtăşirii lor din izvoarele cunoaşterii, numai aceia trec într-o viață regresivă, pe o planetă mult mai neprimitoare şi întunecată. Unii trec chiar pe Geea, sunt cei care aici nu au dobândit o evoluție spirituală în plus, față de ceea ce aveau. Cei care s-au împărtăşit din izvoarele cunoaşterii sunt cei cu corpuri de lumină, ei se află în diferite straturi vibraționale, funcşie de cunoaşterea dobândită în timpul primei vieți aici pe vamfim. Astfel au ajuns unii iluminați, inițiați în diferite stadii. Mulți dintre iluminați, pentru a dobândi spații şi dimensiuni superioare, cer să fie încarnați pe Geea pentru a ajuta pământenii să evolueze. Şi astfel prin acest efort şi supliciu să înainteze spre Lumina cea Veşnică. Să nu te miri dacă îți voi spune că şi tu eşti un asemenea încarnat, plecat acolo pe Geea cu o anumită misiune. Acum îți îndeplineşti misiunea, eşti la începutul ei. Mai ai în preajma ta entități cu care ai plecat împreună pentru colaborare în misiunea încredințată. Abia a-ți reluat legătura şi abia acum începeți să îndepliniți misiunea voastră, cele stbilite aici înainte de coborârea voastră pe Pământ. Sunteți mulți acolo cei care aveți misiuni speciale. Mulți dintre voi vă cunoaşteți şi urmează să conlucrați, să conlucrați pentru înfăptuirea celor ce v-au fost trasate pentru îndeplinirea misiunii. Voi sunteți cei care pregătiți terenul pentru cele ce urmează să se înfăptuiască spre Slava Tatălui Ceresc.

Am plecat spre Geea, am văzut / simțit că eram cuprinsă într-un fascicol de lumină ce se contura dintr-o sferă într-o formă conică. În partea incipientă care prindea contur din baza mică, acel fascicol de lumini se extindea, iar la capătul opus primei sfere mă aflam eu. L-am întrebat pe Zen ce înseamnă acea lumină. Zen a spus:

Acel jet de lumină este puterea care te protejează, care te ocroteşte. Acea lumină te însoțeşte pretutindeni, iar deasupra ta sunt în permanență cele nouă triunghiuri de lumină. Nimeni şi nimic nu te poate atinge, nu se poate interpune între tine şi puterea ocrotitoare...

7 octombrie 1994, h 7.30

Capitolul XVI
TIMPUL VEGHERII

Ca întotdeauna, am ajuns pe vamfim însoțită de zen. Ne aştepta Învățătorul. Am intrat în Casa Energizărilor, în culoarul celor trei entități. Am simțit decuplarea vârfului casei - piramidă şi, totodată, învârtirea ei în sens antiorar. După ce am ieşit afară prin vârful casei - piramidă, care s-a deschis pentru a ne înlesni ieşirea, precum se deschide o floare când înfloreşte rapid, Învățătorul a spus:

Acum vom veghea ca cele ce trebuie să se întâmple să se întâmple întocmai...

(Noi eram triunghiuri de lumină. Întotdeauna la ieşirea din Casa Energizărilor, prin vârful ei, deveneam triunghiuri de Lumină.)

Învățătorul a mai repetat odată:

Vom veghea ca cele ce trebuie să se întâmple, să fie întocmai. Cele ce trebuie să se întâmple, se vor întâmpla după voia Tatălui Ceresc. Tot ce stă ascuns va ieşi la Lumină, că a sosit clipa şi totul este pregătit, aceasta este Voia Tatălui. Jumătate din omenire se va autoelimina de pe Geea. Va ieşi la Lumină acel cristal imens. Din străfunduri vor ieşi ciontinentul Mu şi atlantida, dat tot atunci vor fio îngropate alte mari oraşe şi multe vieți omeneşti se vor stinge, datorită vibrațiilor joase pe care le-au determinat pe Geea prin viața lor dezordonată, în dizarmonie cu Legile Universului. Nimeni şi nimic nu poate schimba aceasta. A sosit clipa schimbării civilizației. Clipa când trebuie să se intre pe calea dreaptă, fiindcă a trecut vreamea „înaintării" pe lângă Adevăr.

Mulți se trezesc acum şi este bine că îşi îndeplinesc misiunile. Aceasta este vremea trezirii, pentru cei care le-a sunat ceasul trezirii. Cei care nu vor să audă ceasul trezirii, vor trece, vor trece dormind în somnul veşniciei.

Tot ce vine, vine de la Tatăl. Nimic nu se face, nimic nu se întâmplă fără vrerea Tatălui Ceresc. Priveşte fierberea Terrei!

Am privit şi am văzut într-adevăr o fierbere a Pământului. Apoi am fost conduşi din nou în Casa Energizărilor. Din nou s-a produs decuplarea şi rotirea părții decuplate dar, acum, în sens orar. Am ieşit afarăapoi, şi am

plecat spre Terra. În timp ce ne îndepărtam auzeam ca un ecou, care venea din univers:

A sosit clipa! A soit clipa! A soit clipa!...

8 octombrie 1994, h 4.45

Capitolul XVII
ÎNCHEIEREA PRIMII PĂRȚI A MISIUNII

Din nou am plecat cu Zen spre Vamfim. Acolo eram aşteptaţi de prietenul numit Învățătorul, care ne-a şi condus în casa Energizărilor, în culoarul celor trei entități. Din nou: energizarea vibratorie, decuplarea şi învârtirea casei - piramidă cu noi, ami precis învârtirea părţii decuplate a casei - piramidă, în sens antiorar. Apoi am ieşit afară, ieşirea s-a făcut prin deschiderea vârfului casei - piramidă, care s-a deschis iar precum petalele unei flori, oferindu-ne parcă o invitație spre ieşire. Afară eram trei triunghiuri de lumină. Învățătorul a spus:

Melfior Ra, trebuie să te obişnuieşti cu ideea că, deocamdată, despre vamfim nu este bine să şti mai multe decât cele ce ai aflat până acum. Când, şi dacă va fi cazul, vei mai primi informații. Mai departe noi ne vom întâlni în cu totul o altă parte a Universului, mai precis a acestui univers, şi acolo te voi conduce pentru a afla cele ce trebuie să afli. Aici pe Vamfim s-a încheiat prima parte a misiunii tale privitoare la vamfieni. Acum vei face o scurtă pauză, apoi ne vom revedea în altă parte precum am spus. Şi de acolo va trebui să transmiți semenilor tăi cele descoperite, aflate acum.

Nu te întrista, misiunea ta abia a început. Cei de pe Vamfim sunt încontinuu cu tine, în preajma ta. Eşti supravegheată în permanență. Să şti că nu eşti o clipă singură, în permanență eşti însoțită. Când ai nevoie de ajutorul nostru doar trebuie să îl ceri şi îl ai imediat. Ştii cum. Prin Ajna îi vezi pe cei ce te îndrumă, ce îți călăuzesc paşii pe Calea Luminii. Pe Calea Luminii Pure. Tu eşti binevenită aici oricând. Nu uita că fericirea vine din interior, din eul tău. Nimeni să nu caute fericirea în exterior, că greşeşte, n-o va găsi...

Am intrat din nou în Casa Energizărilor şi aceasta s-a făcut prin vârful Casei - Piramidă. Apoi după ce s-a produs decuplarea şi rotirea eiîn sens orar, am ieşit tot prin vârful ei. Învățătorul a spus:

Mergi în pace. Lumina Tatălui ceresc să te însoțească veşnic. Lumina să-ți fie călăuză. Ne vom revedea în curând pentru următoarea descoperire ce trebuie făcută. Mergi în pace!...

Am vrut să mă închin în fața Învățătorului, dar el nu mi-a permis, ci m-a îmbrățişat aşa cum un părinte îşi îmbrățişează copilul înaintea plecării într-o lungă călătorie. Am revenit în fața trupului meu. Intrarea în trup o fac prin mijlocul acelei coroane de lumină. Zen mi-a simțit gândul: o oarecare teamă de a nu scăpa sau a nu pierde ceva din cele spuse sau cele văzute. El mi-a zis:

Nu te teme, eu sunt cu tine în permanență. Îşi voi aminti cele ce trebuie să le scri pentru a le aduce la cunoştința semenilor tăi.

De fiecare dată după reintrarea în trup scriam imediat cele văzute, simțite şi trăite, într-adevăr, zen, ghidul meu spiritual, ghidul meu superior, aprtenerul meu astral, era întotdeauna lângă mine. Îi simțeam prezența şiîmi amintea întotdeauna cele trăite acolo, în Astral. Îl simt şi acum lângă mine, îl văd mulțumit că prima parte a misiunii mele se apropie de sfârşit. Pentru ajutorul care mi l-a dat îi mulțumesc din suflet. De asemeni mulțumesc cu mare recunoştință pentru permisiunea de a vizita cele descrise aici.

Mulțumesc Tatălui, fiului şi Sfântului Duh. Amin.

9 octombrie 1994, h 6.00

În loc de încheiere
UN INTERVIU CU EXTRATEREŞTRII

Când cartea a prins contur în urma unei colaborări sincere cu autoarea, editorul a simțit nevoia unor precizări. Aşa s-a născut acest interviu cu extratereştrii în premieră pentru noi: Editură – Scriitor mesager – Învățător din alte dimensiuni, într-o relație de feed-back, printr-o perfectă simbioză de altruism, conlucrare şi sinceritate.

Iată **trei întrebări pentru vamfieni şi mai multe pentru pământeni:**

1. Ce folos ar avea pământenii dintr-o colaborare cu vamfienii?

Vamfienii îi pot ajuta pe pământeni, făcându-le cunoscute ştiințele lor. Dacă pe Vafim ar veni prin bilocație, pământeni, tehnicieni de marcă, ei ar fi puşi în temă, inițiați în ceea ce au vamfienii mai de valoare în acel domeniu ca utilaje, aparate de zbor care funcționează şi se deplasează pe baza energiei solare. Dar nu trebuie să vină nimeni aici cu gânduri de cuceriri, sau de a-şi perfecționa instrumentele prin care distrug viețiomeneşti. Cei care vor dori

să-i învățăm ceea ce noi cunoaştem, trebuie să ştie că noi vrem să-i ajutăm numai spre a-şi uşura viața, nu pentru a cucerii, a-i subjuga pe alții – popoare, nații sau zone, ținuturi, etc. Cel sau cei care ar dori să obțină aşa ceva prin noi, nu are, nu au rost să încerce să ia legătura cu noi. Noi dorim să vă ajutăm , noi ştim, vedem şi cunoaştem greutățile voastre. Noi suntem în permanență printre voi, dar există nişte legi nescrise prin care nu putem ajuta pe cei care nu ne cer ajutorul. Tot ceea ce se bazează pe colaborare interplanetară, este subordonat acestei legi şi nu numai acesteia. Nimeni să nu vină la noi cu negură în cuget, de fapt nici nu ar ajunge aici astfel. Pământenii să-şi curețe cugetele, gândurile de negură, de răutate şi de firele care-i țin legați de tot ce-i negru şi să nu mai producăunul altuia durere, necaz, că fac mari greşeli prinacestea. Să se lumineze, să-şi curețe spiritele lor de balastul grosier al cărnii şi să înceapă ieşirile spre înalt, spre cei care-i aşteaptă pentru a le oferi lumină şi prietenie, dezinteresată. Curățați-vă planeta de negura ce o înconjoară, nu mai continuați să deversați în pântecele şi în jurul ei otravă, că toate acestea se întorc împotriva voastră. Pământenii fac mari greşeli prin acumulare de bogății, de tot ceea ce alți semeni de ai lor duc lipsă, practic frustrându-i pe aceştia. Toți trebuie să aibă strictul necesar, nu unul prea mult şi alții deloc. Astfel de acumulări nu sunt plăcute Puterii Divine. Tot ceea ce există trebuie să fie pentru toți. Egoismul este cel mai mare şi mai greu păcat al pământenilor, şi de la el au pornit cele mai mari fărădelegi pământene. Rupeți-vă de egoism, respectați îndrumările din Cartea Cărților, care pentru voi a fost scrisă.

Noi vă iubim, şi nouă ne pare tare rău că voi vă autodistrugeți, şi vă privim cu uimire că parcă nu vreți să vedeți, să conştientizați că vă îndreptați spre neant, nu vreți să vedeți că drumul pe care a-ți pornit este atât de greşit şi să vă îndreptați răul înainte de a se produce inevitabilul, înainte de a fi pre târziu. Noi vrem să vă ajutăm să îndreptați toate acestea, dar pentru a vă acorda ajutorul avem nevoie mai întâi de S.O.S.-ul vostru. Noi nu putem să nesocotim legile noastre. În acest sens, legea noastră de bază este: **Nu oferi celui ce nu doreşte să-i oferi!** Deşi legile noastre nu sunt scrise, noi le respectăm cu sfințenie.

Apoi Învățătorul m-a invitat să văd cum luminează Soarele la ei. Acolo soarele este parcă mereu la orizont şidegajă o căldură plăcută care se menține în permanență. Nu este frig, nu este cald, ci plăcut, un **plăcut** perpetuu. Apoi am fost condusă să văd un... spectacol. Am văzut un fel de horă vamfiană. Entitățile planau într-un cerc, se roteau foarte lent apoi se despărțeau, se grupau câte patru - cinci, apoi se forma iar acel cerc rotitor.mie mi s-a părut foarte straniu acel dans. Poate şi dilipsa unui fond sonor muzical. Apoi am prezentat Învățătorului cea de-a două întrebare:

2. Dacă ei, vamfienii, au mentalul şi spiritul mai evoluate decât ale noastre, de ce corpul lor fizic e mai dizarmonic decât al pământenilor?

Este adevărat că noi vamfienii vă admirăm, dar asta nu înseamnă că am dori să arătâm întrutotul ca voi.Nici nu am putea să avvem dimensiunile voastre şi asta datorită gravitației şi presiunii atmosferice existente aici. Nu ne-ar face plăcere să ne deplasăm ca voi, pas cu pas. Asta ne-ar incomoda mult. Vă admirăm dar am dori numai unele particularități de la voi. Ne-ar plăcea mult, într-adevăr, să dispunem ca voi de poadoabă capilară, pletele voastre ne încântă, dar totodată ştim că în structura noastră nu dispunem de un anumit element, care ne frustrează de aceasta. Când vor ajunge aici oamenii voştrii de ştiință şi ne vor solicita lămuriri, vom conlucra cu ei, atunci vom lămuri acest fenomen. Ție îți spun doar generalități, noi ştim cât şi ce-ți spunem ție. Cunoaştem gradul tău de percepție şi de înțelegere. Nu are rost să intrăm în amănunte care ție nu ți-ar spune nimic. Aveți oameni bine pregătiți în diferite domenii ale cunoaşterii, ale ştiinței, când aceştia vor ajunge la gradul tâu de cunoaştere / lucrare metafizică şi ne vor vizita şi vor dori amănunte în diferite domenii, le stăm la dispoziție.

Noi nu ne vedem sau nu ne simțim corpurile noastre dizarmonice. Suntem chiar mulțumiți de ele, dar recunoaştem că voi aveți ceva în plus: pletele. Însă aveți multe şi în plus în minus față de noi. Structurile noastre, ale celor două specii- vamfienii şi pământenii- sunt diferite. Este adevărat că am încercat, au fost experiențe de combinare ale celor douâ specii, dar fără rezultate concludente. A rămas ca noua încercare să sa afecteze pe Geea. Abia atunci ne vom convinge dacă este posibilă combinarea structurilor noastre, a speciilor noastre.

Ceea ce noi admirăm la voi este forma capului, atât doar forma capului şi părul. În rest, noi nu am dori să avem corpul nostru identic cu al vostru. Mentalul vostru ne îngrozeşte, nu vrem nici măcar asemănări, doar forma, atâta. Şi acum priveşte ce ştim noi despre voi! Pentru început, să luăm parte albă a medaliei.

...Dintr-o dată, parcă s-a deschis o cortină şi am văzut o casă poiramidă. Stând jur-împrejurul ei, unii vamfieni priveau deasupra acesteia. Acolo unde ar fi trebuit să fie vârful piramidei exita un cristal imens în formă de sferă. Acest cristal se învârtea lent şi de odată cu vamfienii spectatori am văzut...

...O plajă, undeva la mare sau la un ocean. Multă lume pe plajă. Era splendid. Însă nu era litorarul nostru românesc, al Mării Negre, pe care-l ştiu bine, era o altă... ambianță. Dar oamenii, ca şi pe la noi, parcă erau copii, erau fericiți, se aruncau în apă, înotau... Deasupra lor, oaspeți vamfieni, nevăzuți pentru pământeni,filmau pe-ai noştri ținând în mâini nişte cristale

mult mai mici față de cel de pe casa piramidă. Cu acele cristale sferice, vamfienii nevăzuți de pământeni cum am spus, înregistrau şi transmiteau imagini de pe Pământ direct pe Vamfim. Cu alte cuvinte, o transmisie în direct. Cel mai frecvent „filmau” pe cei care înotau. Ei sunt foarte umiliți că pământenii pot înota, deci se pot deplasa orizontal în apă şi nu pot face acesta în aer! În încheiere, am văzut o imagine de ansamblu luată pentru întreaga plajă. Apoi cristalul s-a rotit, şi am văzut, după spusele Învățătorului, „partea neagră a medaliei” care ne reprezintă pe Vamfim. Am văzut deci „lupte între frați” după cum a spusÎnvățătorul. Da, lupte între palestienieni şi între israelieni. Erau înregistrate cele mai crâncene ucideri şi chinuri pe care şi le provocau unii altora, Învățătorul a spus.

Aceştia sunt frați! Toți provin / descind din aceiaşi părinți şi priveşte cum se ucid, vai lor unde au ajuns, unde i-a dus negura şi ura, egoismul lor.

M-am simțit groaznic privind acele secvențe. Simțeam dezaprobarea vamfienilor. Apoi cristalul s-a mai rotit puțin şi am văzut ceva ce nu aş fi dorit să văd şi nicisă fi existat vreodată. Da. A apărut în imagine fostul cuplu prezidențial dicttorial comunist din Romania, în fața plutonului de execuție. Acum nu mai era vorba de altcineva, ci de poporul din care făceam şi eu parte... Eram oarecum costernată. Învățătorul a spus:

Aceştia suntfrații tăi... Mult au de suferit părinții ce-şi ucid copii şi copiii ce-şi ucid părinții. Orice conducător este sau ar trebui să fie părintele poporului pe care-l conduce. Ce demon v-a împins la aceste fapte regretabile? Vai, ce neagră şi grea ură a străpuns deopotrivă sufletele voastre! Bine era dacă lăsați să-i fi pedepsit JUSTIȚIA DIVINĂ pentru fărădelegile lor, nu voi, cei care erați sortiți să îndurați ce-ați îndurat, că deja cercul lor se închisese. Iată, aşa s-a ajuns pe Geea: părinții îşi ucid copi, copii îşi ucid la rândul lor părinții. Ți-am prezentat doar două exemple. Şi voi mai sperați încă să puteți continua pe Pământ aceste fărădelegi!Nu, nu se mai poate aşa! Ați întrecut de mult măsura. Nimeni nu mai vrea pe Geea să-i fie bine celuilalt, ci numai lui. Iată marea voastră greşeală! Treziți-vă din acest coşmar infernal până nu-i pre târziu!

3. Ce perspectivă ar putea deschide călătoriile astrale ale lui Melfior Ra pentru o mai largă colaborare şi comunicare a pământenilor cu entitățile de pe Vamfim?

Tu, Melfior Ra, poți afla câte ceva cu privire la viitorul vostru, al pământenilor, dar nu poți afla orice a-ți vrea voi, ci numai ce trebuie să ştiți. Numai ceea ce ştim noi că este spre binele vostru să ştiți acum.

Spre exemplu, un asteroid se îndreaptă acum spre Pământ, şi puțini ştiu aceasta. S-ar putea să fie distrugătorul planetei voastre. Forțe pământene prin N.A.S.A., încearcă să distrugă acest asteroid, dar încercările lor,

calculele lor sunt greşite. Noi ştim ceea ce ei încearcă, noi avem marele avantaj de a putea fi acolo unde ei cred că ei nu intră, nu poate pătrunde nimeni. Noi ştim că ceea ce încearcă nu va avea rezultatul scontat de ei. Dar noi, din pietenie pentru cei mulți de pe Pământ, vom interveni şi vom executa la timp ceea ce ei nu ar mai putea îndrepta, şi ar avea urmări extraordinar de nefaste pentru Geea. Cei de la N.A.S.A. vor şti, vor observa că cineva din Univers a intervenit, dar aşa cum au făcut de multe ori, nu vor recunoaşte, ci îşi vor pune lauri pe frunte ca o încununare a succesului, care, de fapt, nu se va datora lor. Deci trebuie să ştiți că un asteroid se îndreaptă spre Geea. N.A.S.A. are în stadiu pulverizarea acelui asteroid, cînd se va apropia de Pământ. Dar calculele specialiştilor de la N.A.S.A. sunt greşite. Vehicolul transportor ce-l vor lansa nu va avea traiectoria necesară, astfel că încărcătura nucleară ar putea trece la o oarecare distanță de asteroid şi, bineînțeles, s-ar întoarce ca un bumerang înapoi spre Terra, distrugând-o. Dar voi sunteți prietenii noştri, vecinii noştrii, şi noi, vamfienii, nuvă lăsăm la necaz. Noi vom dirija acea încărcătură explozivă şi ea va avea impactul necesar cu asteroidul, şiatunci acesta se va pulveriza. Cie de la N.A.S.A. vor vedea aceasta şi îşi vor da seama că a intervenit cineva din Univers. Atunci va dispărea lumina pentru trei zile pământene. Trei zile şi trei nopți pe pământ, datorită exploziei, praful care se va degaja va sta ca o perdea între Pământ şi Soare. Atunci, singura lumină pe Pământ, va fi cea emanată de Fiii Luminii, care sunt în misiune la voi.. Etunci se vor întâmpla multe fenomene pe pământ. Acesta este ultimul avetisment dat de Divinitate pământenilor. După cele trei zile de întuneric, Soarele va străluci mult mai pregnant. Toate vor intra în normal, dar nimic nu va mai fi ca mai înainte. Acela va fi şocul care va trezi omenirea din starea de negură în care se află acum. După acel şoc, oamenii îşi vor schimba mentalitatea, nu mai vor dori rău semenilor lor, va fi o schimbare în bine. Aşa cum după noapte vine zi, tot astfel şi după acest timp de egoism planetar, în oameni va străluminа dorința de a fi mai buni, mai iubitori şi mai blânzi.

Deci, iată numai una din perspectivele, din multele perspective care stau în fața pământenilor prin cercul deschis de tine. Melfior Ra, cu aceste călătorii astrale publicate în cartea proiectată, efectuate în alte dimensiuni decât cele materialiste.

Ce trebuie făcut pentru o mai bună colaborare? Răspunsul e foarte simplu. În primul rând renunțați la egoism. Apoi cei dornici să comunice cu noi trebuie neapărat să-şi schimbe modul de alimentație. Aceasta este una din primele necesități pentru a evolua spiritual, şi astfel să deveniți apşi pentru a comunica cu noi, vamfienii, cu alte entități dinalte dimensiuni. Să Să fiți dornici să cunoaşteți tot ceea ce se poate cunoaşte prin metafizică. Să

aveți puterea să cereți entităților din Univers mai evoluate decât voi să vă ajute să puteți renunța la egoismul vostru, să nu mai fiți tentați de a aduna avuții mai mult decât vă trebuie, de a îngrămădi în casele voastre lucruri peste lucruri. Tot ceea ce este materie vă îngreunează, vă ține legați pe pământ şi nuvă puteți desprine pentru a ieşi în alte dimensiuni. Şi aici nu puteți ajunge, fiind legați cu funiile egoismului de ceea ce vi se pare că stăpâniți acolo, pe Geea. Voi de fapt nu stăpâniți nimic. Ceea ce este cu adevărat al vostru ignorați profund şivă iluzionați de legături care vă dăunează enorm. Egoismul este proba cea mai grea de trecut, pentru toți pământenii. Sunt puțini cei care primesc să o treacă, dar noi vă dorim mulrt succes, şi vă aşteptăm pe Vamfim.

15 noiembrie 1994, h 8.30

REVENIRE PE VAMFIM – DE LA ZONA ÎNTUNECATĂ, LA ZONA MUZICII CELESTE

Iată că astăzi, la ieşirea mea în Astral, i-am spus ghidului meu, Zen, să mă conducăunde crede el de cuviință. Şi am rămas foarte mirată când am constatat că a schimbat traseul. Nu m-a condus ca întotdeauna în Marea Piramidă mai întâi, ci de-a dreptul pe Vamfim, unde nu am mai fost de mult.

Acolo pe vamfim ne-a întâmpinat Învățătorul. Mai întâi ne-a condus în Casa Energizărilor, apoi după ce am ieşit de acolo am întrebat unde dorim să mergem. Eu am spus că aş vrea să văd ceva ce nu am mai văzut în călătoriile mele de până acum pe această planetă. Învățătorul a precizat:

Vom merge în Zona Întunecată.

Ne-am deplasat toți trei într-un loc de unde vedeam la o mică distanță de noi o zonă într-adevăt întunecată. Aşa cum se vede la noi o noapte fără pic de lumină, lună sau stele. Învățătorul a spus:

Aici, în această zonă, întotdeauna este întuneric, deoarece Soarele nuțşi trimite razele până aici niciodată. Aici nu străbat razele lui. Aici, niciodată, nimeni dintre vamfieni nu intră. Atât doar: se ştie de ea, se ştie de cauza existenței ei, dar nimeni nu o pătrunde. Vamfienii se mulțumesc doar să-i privească marginea de la distanță.

Într-adevăr, era ceva fantastic să vezi ziua şi noaptea şi totuşi ele să nu se întrepătrundă, era ceva ce pe Pământ nu se putea vedea...

L-am rugat aopi pe Învățător dacă se poate să-mi arate ceva şi mai înălțător, mai frumos, mai vesel. Învățătorul a spus:

Da, te voi conduce în Zona Muzicii Celeste.

Ne-am îndepărtat de acea zonă întunecată şi iată că, deodată, o lumină binefăcătoare ne-a învăluit şi, totodată, auzeam nişte sunete îmtr-adevăr... celeste. Acele sunete produceau o vibrație atât de înălțătoare, erau nişte sunete care nu suportau nici un fel de comparație cu ceea ce se poate audia în Planul nostru Fizic, pe Geea. În timp ce audiam sau percepeam acele sunete, realizam că parcă nu aş găsi nici un cuvânt cunoscut prin care să descriu ceea ce percepeam, deoarece acea muzică nu numai că o audiai, ci o şi simțeai cu toată ființa ta, te învăluia cu căldură şi lumină totodată. În acelaşi timp, eu, în naivitatea me, mă gândeam cu ce fel de instrument muzical terestru su ce fel de instrument cunoscut ar putea scoate / emite asemenea sunete. Nimic din ceea ce cunosc eu în materie de instrumente muzicale nu cred să poată emite asemenea sunete. Eram mirată, uimită de cele ce auzeam, şitotodată fericită. Acele sunete emiteau ceva ce s-ar putea traduce prin grosierul nostru cuvânt: ... Fericire. Dar vai!, ce săraci suntem în cuvinte față de ... minunile lumilor nevăzute. După audierea – perceperea – luminarea – fericirea acelor sunete divine, iată că Învățătorul ne-a condus până la marginea câmpului gravitațional al planetei Vamfim. Acolo ne-a urat drum bun şi la bună vedere. A mai spus:

Să ştiți că nu ați văzut nici măcar pe jumătate din ceea ce este de văzut aici. Deocamdată, atât,... până la evoluția voastră care v-ar putea permite să percepeți şi să pricepeți mai mult. Cu bine. Noi vă aşteptîm oricând aici pe Vamfim, cu prietenie.